

50th

ANNIVERSARY

ExxonMobil

BISLETT GAMES

JUBILEUMSBILAG



BISLETT STADION

Fra Ron Clarke til Usain Bolt – 50 år med Bislett Games

The Chairman of the board's message



are proud to be a part of the Diamond League, with 14 meets and the IAAF as partner. Without partners such as ExxonMobil, NRK and the Diamond League series of cooperating meets, we could not have done it the way we do. Promoting athletics meets is too risky, and three small sports clubs certainly could not have taken that risk. After all, their main purpose is to organise track and field athletics for young athletes, and thousands of kids have been given an opportunity to run, jump and throw through the three clubs. Tremendous thanks go to the City of Oslo for always supporting the ExxonMobil Games and the Bislett Alliance. Without the City's bold engagement in building a new Bislett Stadium, our meet would have reached the finish line. Many thanks also to all our other partners and sponsors.

First of all, Happy 50th anniversary to athletes, spectators and other fans, volunteers, sponsors and the media. We at the Bislett Alliance are proud to present the 50th year of the ExxonMobil Bislett Games.

It all started in the fall of 1965, when the chairpersons of the three Oslo athletic clubs, BUL, Tjalve and Vidar got together and decided to join forces in promoting a track and field athletics meet at the Bislett Stadium. And the rest is history, as one says. However, it is a history full of important moments, World Records, great athletes, fierce competitions and good stories. This jubilee programme will highlight some of that history. As so often in our sport, someone jumped the gun, and what a flying start we got. On July 12th 1965, a few months before the founding of the Bislett Alliance, three men were in the forefront of the event: Ronald (Ron) Clarke, the fabulous Australian runner. Arne Haukvik from BUL, who later became "Mr Bislett Games" and Audun Boysen, the great middle distance runner from the 1950s from the club Tjalve. Boysen was the meet promoter of that July 12 meet, which celebrated his club's 75th anniversary. "When you are going to break a world record, you might as well smash it", must have been Ron's motto, for he broke the world 10 000 meters record with 36 seconds that

years, although in different roles. First as an athlete, then as a volunteer worker, and for the past 23 years as a board member. Through these 50 years of Bislett history, I have had the privilege to run against some, and to watch most of the greatest athletes in our sport. They are all part of our story. We call our history "From Ron Clarke to Usain Bolt".

However, there are many greats in

the meet: **ExxonMobil Bislett Games.** In football, a coach's slogan often is "never change a winning team". The Bislett Alliance and ExxonMobil constitute a winning team. **Thank you ExxonMobil, we look forward to celebrate the next anniversary with you.**

Television was not part of the game in those first years. Arne Haukvik and the founding group felt television



1) Arne Kvalheim in front of Steve Prefontaine during the 1972 meeting at Bislett.

2) Arne Kvalheim, Chairman of the Bislett Alliance, in younger days winning the 1500 metres at Bislett in 1970 in front of Italy's Francesco Aresse and the American Marty Liquori. Facsimile from Aftenposten August 6th 1970.

chilly July night in front of 20 000 hysterical fans. Clarke came back to Bislett the next year, in 1966, for the first official Bislett Games meet, as he came back year after year. The meets in those pioneer years were practically built around Ron Clarke. No foreign athlete was more popular in Norway than Ron. He ran great races and sold tickets, and the alliance got off to a good and solid start. **Thank you, Ron Clarke!**

Personally, I had the pleasure of participating in all the meets from 1965 through 1974. I have been associated with the Bislett Alliance in all these 50

between these two. This programme highlight some, chosen because we feel they stand out the most. Some are also present at this year's anniversary meet. As the years went by, the need for professionalism in sport events promotion emerged. Phenomena, such as professional athletics, television rights, sponsorships, prize money, doping controls etc. changed our sport and alas the Bislett Alliance. We clearly understood the need for a financially solid and professional partner.

In 1987, the Bislett Alliance formed a partnership with Mobil Oil, today ExxonMobil, and we have been working together since. Hence, the name of

reduced tickets sale. However, in 1974, the American TV network ABC broadcasted live on satellite from Bislett to the US. The meet was part of the popular Saturday sports show ABC Wide World of Sports. Today, the NRK (Norwegian Broadcast Cooperation) telecast from the meet reaches some 140 different countries, thus making ExxonMobil Games the sport event in Norway with the highest television reach. Also in 1992, ExxonMobil Bislett Games became part of the Golden 4. Four cities (Brussels, Berlin, Zurich and Oslo) and four meets established an organisation to cooperate. Later more cities and meets were added into Golden League, and today we



Jubileumsbilag for Bislett Alliansens 50-årsjubileum 2015

Dersom annet ikke er angitt er artiklene skrevet av Morten Olsen, Digitalsport AS.
Layout og design: BlåBokstaver, design- og reklamebyrå v/Annette Solheim.
Ansvarlig utgiver: Bislett Alliansen.
Opplag: 25.000.

A message from: The NFIF President's



Svein Arne Hansen
President
Norges Friidrettsforbund

The Bislett Alliance has been a very important part of Norwegian athletics since it was founded in 1965, both for our athletes and for the popularity of the sport in Norway. Since the first meeting in 1966, and until today, our best athletes have had the possibility to compete with the world's best athletes.

This message is also very personal, because I have been involved with the meeting since it first started. The first years as a referee, from 1973 as assistant Meeting Director to Arne Haukvik, then 25 years as Meeting Director from 1985 to 2009. And the last five years again as an assistant, now to the new Meeting Director Steinar Hoen.

Norwegian athletics has enjoyed a large number of highlights during these years. Ingrid Kristiansen's three world records and Trine Hattestad's World Record in 2000 are among these. Also numerous Norwegian records have been set at Bislett Games as well as probably close to 1000 personal bests during these 50 years.

Bislett Games has always been in athletics First Division, as an IAAF Mobil Grand Prix meeting from 1986. Then we founded, together with our colleagues in Brussels, Berlin and Zurich, Golden4 in 1993. From 1998 we have been a part of IAAF Golden League and from 2010 IAAF Diamond League.

All athletes, foreign as well as Norwegian, have always enjoyed competing here at Bislett. First of course due to the usually great conditions. Then because of our enthusiastic and knowledgeable spectators. But also the way the athletes have been treated here in Oslo by our volunteers who have always been there to serve the athletes and other guests. And the fact that our main sponsor ExxonMobil is still with us for the 28th time shows that Bislett Games keeps its standard at top level.

At the end of the 1990s the fight for a new and modern Bislett Stadium started. A long and difficult fight headed by the Bislett Alliance to be able to keep top international meetings here in Oslo. Therefore, it was a very proud moment on July 29th 2005 when the new stadium was opened. The importance for Norwegian athletics has been enormous, not only for one day every year, but for the everyday athletics in Oslo and surrounding areas.

We want to congratulate the Bislett Alliance with the 50th anniversary!

A message from: The IAAF President's



Lamine Diack
IAAF President and
Chairman of the Board of
Diamond League AG

I am delighted to write this congratulatory message to the organisers of the ExxonMobil Bislett Games on the very special occasion of the meeting's 50th anniversary.

Few athletics meetings hold such a prominent place in our imaginations for few can match the unique history of the Bislett Games, the special atmosphere created by its fans, nor its record as one of our foremost and longest running one-day competitions.

The Bislett meeting has always been at the pinnacle of world-class non-championship athletics, ever since the incomparable Arne Haukvik founded the Bislett Games in 1966, and on through its years as part of the IAAF Grand Prix, Golden Four and Golden League, to its current role as a lynchpin of the IAAF Diamond League.

And no wonder, for the Bislett Stadium proudly claims to have been the setting for no fewer than 69 world records, and Bislett fans have witnessed some of the most memorable moments in track and field history performed by some of the sport's most illustrious names.

Among those who've graced the famous track is Ron Clarke, the great Australian distance runner, who stamped his mark on the very first Bislett Games in 1965 by smashing the 10,000m world record.

Norway's own pair of distance greats – Grete Waitz and Ingrid Kristiansen – both had their record-breaking moments here, Waitz setting a 3000m record in 1975 and Kristiansen breaking both 5000m and 10,000m marks in 1984.

And a number of the great achievements of British distance running took place in the Bislett Stadium, such as Sebastian Coe's 800m and 1000m world records in 1979 and 1981, and Dave Moorcroft's 5000m record in 1982.

In more recent times, some of the greats of African running have produced their best in the Bislett Stadium, athletes such as Haile Gebrselassie, who broke the 10,000m world record in 1997, and Tirunesh Dibaba who set a world junior 5000m record in 2004 and a senior record at the same distance in 2008.

One unforgettable moment for home fans was Trine Hattestad's javelin world record in 2000, still a Bislett record to this day, while Usain Bolt, Michael Johnson, David Rudisha, Hicham El Guerrouj and Edwin Moses are just some of the all-time greats whose names remain on the roll-call of meeting record holders.

I'd like to wish all the athletes competing at the 2015 ExxonMobil Bislett Games, plus officials, members of the media, spectators and organisers, an enjoyable and successful event. I am sure it will be a fitting 50th anniversary tribute to an iconic meeting and another memorable occasion in its unique history.

“Gnisten”



...er fortsatt til stede

Tekst: Eirik Hauge

ExxonMobil Bislett Games har befestet sin posisjon som et stevne i verdensklasse – en suksess for arrangør og 50-års jublant Bislett Alliansen. Og gnisten er fortsatt til stede i det 28 år lange partnerskapet mellom ExxonMobil og Bislett Alliansen.

Det finnes ingen snarveier til suksess, heter det, og det gjelder også dette partnerskapet. Noen stikkord er langsiktig satsing og trinnvis utvikling fra

Grand Prix-stevnene på 1980-tallet, da Mobil som sponsor samarbeidet med det internasjonale friidrettsforbundet IAAF og fra 1987 ble tittel-sponsor for Bislett Games.

EN KJERNEVERDI

Langsiktighet er en kjerneverdi for ExxonMobil. Selskapets virksomhet i Norge går tilbake til 1893, og forretningsvirksomheten innebærer investeringer med mange tiårs horisont – enten det gjelder utbygging og drift av offshore olje- og gassfelt, eller investeringer i oljeraffineri og andre større landanlegg. Samarbeidet med Bislett Alliansen preges også av ut-

rettelig, målrettet innsats. Gjennom samspillet mellom tradisjon og innovasjon har Bislett Alliansen skapt og utviklet ExxonMobil Bislett Games. Stevnet har på den måten opprettholdt sin posisjon i friidrettens internasjonale mesterliga og bidratt til å sette Norge på verdens friidrettskart. Norske talenter har blitt stimulert underveis, noe som har ført til økt rekruttering. Alt dette samlet er gode insentiver for ExxonMobils engasjement, og vi er stolte over å ha vårt navn knyttet til suksesshistorien.

VIKTIG SPRANG

Byggingen av nye Bislett Stadion, som ble åpnet til stevnet i 2005, var et viktig innovativt sprang. Et nytt anlegg var nødvendig for å imøtekomme internasjonale krav til et moderne friidrettsstadion og dermed sikre fremtiden for Bislett Games. Bislett forble også et intimt rom med nærhet mellom utøvere og publikum, noe som bidro til å opprettholde et begeistret publikumsengasjement slik det var på den gamle arenaen. En annen spennende side ved samarbeidet har vært anledningen til å utvikle et felles humanitært engasjement for bekjempelse av malaria, som ExxonMobil også inter-

nasjonalt er tungt involvert i. I et trekantsamarbeide med Røde Kors har bedriftstafetten Race Against Malaria blitt arrangert i tilknytning til Bislett Games i flere år. Takket være startkontingenten fra deltagende bedriftslag har dette initiativet skaffet Røde Kors midler til innkjøp og distribusjon av myggnett i flere afrikanske land, for effektiv beskyttelse mot malariamyggen. Arbeidet har også sterke bånd til friidrett, da mange av verdens fremste utøvere kommer fra land som er hardt rammet av sykdommen.

ExxonMobils årelange samarbeid med Bislett Alliansen har blitt et aktivt samfunnsengasjement.

Vi er stolte og takknemlige over hva vi har utviklet sammen og ønsker Bislett Alliansen hjertelig til lykke med 50-årsjubileet!



ExxonMobil sitt lag under premieutdelingen i forbindelse med Race Against Malaria i 2012. Premieutdeler er Usain Bolt og Christina Vukicevic. / The winning team in the 2012 edition of Race Against Malaria relay receiving their price from Usain Bolt and Christina Vukicevic.



Tirunesh Dibaba fra Etiopia feirer verdensrekord på 5000 meter i 2008.

Tirunesh Dibaba from Ethiopia celebrating her 5000 metres World Record in 2008.

BISLETT - THE WORLD RECORD TRACK

1	500 metres	Adriaan Paulen	HOL	1:03.8	25.07.24
2	Pole Vault	Charles Hoff	NOR	4.23	13.08.25
3	Shot Put	Jack Torrance	USA	17.40	05.08.34
4	500 metres	Ben Eastman	USA	1:02.0	06.08.34
5/6	120 yards and 110 metres hurdles	Percy Beard	USA	14.2	06.08.34
7	Shot Combined	Jack Torrance	USA	28.68	06.08.34
8	100 metres	Eulace Peacock	USA	10.3	06.08.34 [1]
9	1000 metres relay	Peacock, Kane, Hardin, Eastman	USA	1:53.3	06.08.34 [2]
10/11	Discus Throw	Harald Andersson	SWE	52.23/52.42	25.08.34 [7]
12/13	120 yards and 110 metres hurdles	Al Moreau	USA	14.2	02.08.35 [1]
14	1000 metres relay	Johnson, Fitch, Robinson, Woodruff	USA	1:53.1	21.08.36 [2]
15/16	120 yards and 110 metres hurdles	Forrest Towns	USA	13.7	27.08.36
17	3000 metres walk	Edgar Bruun	NOR	12:23.8	26.09.37
18	5000 metres walk	Edgar Bruun	NOR	21:02.8	26.09.37
19	10000 metres walk	Edgar Bruun	NOR	43:25.2	26.09.37
20	15000 metres walk	John Mikaelsson	SWE	1:04:47.6	30.09.45 [3]
21	1000 metres relay	Gordien, Smith, Dillard, Guida	USA	1:52.8	27.08.47 [2]
22	Shot Put	Jim Fuchs	USA	17.79	28.07.49
23	440 yards hurdles	Richard Ault	USA	52.2	31.08.49 [1]
24	Hammer Throw	Sverre Strandli	NOR	61.25	14.09.52
25	Hammer Throw	Sverre Strandli	NOR	62.36	05.09.53
26	1000 metres	Audun Boysen	NOR	2:20.4	17.09.53
27	3000 metres steeplechase	Pentti Karvonen	FIN	8:45.4	15.07.55
28	800 metres	Roger Moens	BEL	1:45.7	03.08.55
29	1500 metres	Laszlo Tabori	HUN	3:40.8	06.09.55 [1]
30	1500 metres	Gunnar Nielsen	DEN	3:40.8	06.09.55 [1]
31	440 yards hurdles	Josh Culbreath	USA	50.5	09.08.57
32	Javelin Throw	Terje Pedersen	NOR	87.12	01.07.64
33	Javelin Throw	Terje Pedersen	NOR	91.72	02.09.64
34	6 Miles	Ron Clarke	AUS	26:47.0	14.07.65
35	10000 metres	Ron Clarke	AUS	27:39.4 (27:39.89)	14.07.65
36	4x1500 metres relay	Polhill, Walker, Dixon, Quax	NZL	14:40.4	22.08.73 [4]
37	1000 metres	Rick Wohlhuter	USA	2:13.9	30.07.74
38	3000 metres	Grete Andersen	NOR	8:46.6	24.06.75
39	3000 metres steeplechase	Anders Gärderud	SWE	8:10.4	25.06.75
40	3000 metres	Grete Andersen	NOR	8:45.4	21.06.76
41	2000 metres	John Walker	NZL	4:51.4 (4:51.52)	30.06.76
42	3000 metres	Henry Rono	KEN	7:32.1	27.06.78
43	5000 metres walk	Thorill Gylder	NOR	23:17.5	04.08.78 [3]
44	800 metres	Sebastian Coe	GBR	1:42.4 (1:42.33)	05.07.79
45	1 Mile	Sebastian Coe	GBR	3:49.0 (3:48.95)	17.07.79
46	1000 metres	Sebastian Coe	GBR	2:13.4 (2:13.40)	01.07.80
47	1 Mile	Steve Ovett	GBR	3:48.8	01.07.80
48	1500 metres	Steve Ovett	GBR	3:32.1 (3:32.09)	15.07.80 [1]
49	5000 metres	Ingrid Christensen	NOR	15:28.43	11.07.81 [3]
50	1000 metres	Sebastian Coe	GBR	2:12.18	11.07.81
51	5000 metres	Dave Moorcroft	GBR	13:00.41	07.07.82
52	5000 metres	Ingrid Kristiansen	NOR	14:58.89	28.06.84
53	10000 metres	Ingrid Kristiansen	NOR	30:59.42	27.07.85
54	5000 metres	Said Aouita	MAR	13:00.40	27.07.85
55	1 Mile	Steve Cram	GBR	3:46.32	27.07.85
56	10000 metres	Ingrid Kristiansen	NOR	30:13.74	05.07.86
57	Javelin Throw	Jan Zelezny	TCH	89.66	14.07.90 [5]
58	5000 metres	Richard Chelimo	KEN	13:12.22	06.07.91 [7]
59	Javelin Throw	Jan Zelezny	TCH	94.74	04.07.92 [6]
60	10000 metres	Yobes Ondieki	KEN	26:58.38	10.07.93
61	10000 metres	William Sigei	KEN	26:52.23	22.07.94
62	10000 metres	Haile Gebrselassie	ETH	26:31.32	04.07.97
63	Javelin Throw	Trine Hattestad	NOR	69.48	28.07.00
64	5000 metres	Tirunesh Dibaba	ETH	14:39.94	27.06.03 [7]
65	5000 metres	Eliud Kipchoge	KEN	12:52.61	27.06.03 [7]
66	5000 metres	Meseret Defar	ETH	14:16.63	15.06.07
67	5000 metres	Tirunesh Dibaba	ETH	14:11:15	06.06.08
68	800 metres	Abubaker Kaki	SUD	1:42:69	06.06.2008[7]
69	1 Mile	William Tanui Biwott	KEN	3:49:29	03.07.2009[7]

UNOFFICIAL WORLD JUNIOR BESTS:

1	110 metres hurdles	Göran Hultin	SWE	15.4	22.06.16
2	High jump	Iolanda Balas	ROU	1.70	25.07.55
3	110 metres hurdles	Rex Cawley	USA	13.9	31.07.59
4	Javelin Throw	Unn Thorvaldsen	NOR	51.51	21.07.60
5	1500 metres	Sinikka Tyynele	FIN	4:14.5	03.08.72
6	10000 metres Walk	Erling Andersen	NOR	40:50.0	03.08.79
7	5000 metres	Akemi Masuda	JPN	15:38.29	26.06.82
8	10000 metres	Marleen Renders	BLE	32:12.72	04.07.87
9	10000 metres	Mohamed Choumassi	MAR	28:25.77	02.07.88

[1] Equal to world record.

[2] Unofficial. IAAF has never registered world records in this event.

[3] World best performance.

[4] Not ratified by the IAAF for formal reasons.

[5] First ratified, then later the javelin model used was banned.

[6] Not ratified. Javelin model judged to be in breach of rules.

[7] IAAF World Junior U20 records

TRACK & FIELD RECORDS BISLETT STADIUM

MEN								
100 meters	Usain Bolt	JAM	9.79	07.06.12
200 meters	Usain Bolt	JAM	19.79	13.06.13
400 meters	Michael Johnson	USA	43.86	21.07.95
800 meters	David Lekuta Rudisha	KEN	1.42.04	04.06.10
1500 meters	Hicham El Guerrouj	MAR	3.29.12	09.07.98
1 Mile	Hicham El Guerrouj	MAR	3.44.90	04.07.97
3000 meters	Haile Gebrselassie	ETH	7.27.42	09.07.98
5000 meters	Kenenisa Bekele	ETH	12.52.26	27.06.03
10000 meters	Haile Gebrselassie	ETH	26.31.32	04.07.97
110 meters hurdles	Ladji Doucoure	FRA	13.00	29.07.05
400 meters hurdles	Edwin Moses	USA	47.67	17.07.79
3000 meters steeplechase	Paul Kipsiele Koech	KEN	8.01.83	09.06.11
Long jump	Irving Saladino	PAN	8.53	02.06.06
Triple jump	Jonathan Edwards	GBR	18.01	09.07.98
High jump	Javier Sotomayor	CUB	2.37	01.07.89
Pole Vault	Tim Lobinger	GER	6.00	30.06.99
Shot Put	Werner Gunthör	SUI	22.02	06.07.91
Discus Throw	Virgilijus Alekna	LTU	70.51	15.06.07
Javelin Throw	Raymond Hecht	GER	92.60	21.07.95
Hammer Throw	Jurij Tamm	EST	81.14	16.07.85
Decathlon	Lars Vikan Rise	NOR	7608 pts	18-19.05.13

WOMEN								
100 meters	Merlene Ottey	JAM	10.88	06.07.91
200 meters	Gwen Torrence	USA	21.94	22.07.94
400 meters	Tatjana Kocembova	TCH	49.23	23.08.83
	Sanya Richards	USA	49.23	03.07.09
800 meters	Jarmila Kratochvilova	TCH	1.55.04	23.08.83
1500 meters	Suzu Favor-Hamilton	USA	3.57.40	28.07.00
1 Mile	Sonia O'Sullivan	IRL	4.17.25	22.07.94
3000 meters	Gabriela Szabo	ROM	8.27.21	30.06.99
5000 meters	Tirunesh Dibaba	ETH	14.11.15	06.06.08
10000 meters	Ingrid Kristiansen	NOR	30.13.74	05.07.86
100 meters hurdles	Sally Pearson	AUS	12.49	07.06.12
400 meters hurdles	Deon Hemmings	JAM	53.18	04.07.97
3000 meters steeplechase	Milcah Chemos	KEN	9:07.14	07.06.12
Long Jump	Heike Drechsler	GER	7.29	22.07.94
High Jump	Stefka Kostadinova	BUL	2.05	04.07.87
Triple Jump	Yamila Aldama	CUB	15.11	27.06.03
Pole Vault	Yelena Isinbayeva	RUS	4.85	15.06.07
Shot Put	Valerie Adams	NZL	20.26	09.06.11
Discus Throw	Galina Savinkova	RUS	71.00	16.07.85
Javelin Throw	Trine Hattestad	NOR	69.48	28.07.00
Hammer Throw	Mona Holm	NOR	64.68	29.07.06
Heptathlon	Frida Thorsås	NOR	5371 pts	8-19.05.13

BISLETTMEDALJEN/THE BISLETT MEDAL

Bislettmedaljen som utdeles for fremragende prestasjoner på Bislett, er hittil tildelt følgende friidrettsutøvere.

The Bislett Medal, which is awarded for outstanding performances at Bislett, has so far been won by the following track and field athletes:

1966 Terje Pedersen, "Vidar"	1978 Knut Kvalheim, "Tjalve"	1988 Patrik Sjöberg, SWE	1996 Vebjørn Rodal, "Oppdal"
1966 Thor Helland, "BUL"	1978 Terje Thorslund, "Nittedal"	1989 Carl Lewis, USA	1996 Mette Bergmann, "Vidar"
1966 Carl Fredrik Bunæs, "Tjalve"	1978 Henry Rono, KEN	1990 Ben Eastman, USA	1997 Haile Gebrselassie, ETH
1967 Berit Berthelsen, "Tyrving"	1979 Sebastian Coe, GBR	1990 Forrest Towns, USA	1997 Johnny Gray, USA
1967 Kjellfred Weum, "BUL"	1980 Steve Ovett, GBR	1990 Jim Fuchs, USA	1999 Javier Sotomayor, CUB
*1968 Gaston Roelants, BLE	1981 Mac Wilkins, USA	1990 Audun Boysen, NOR	2000 Hicham El Guerrouj, MAR
*1968 Ron Clarke, AUS	1981 Don Quarrie, JAM	1990 Pentti Karvonen, FIN	2001 Marion Jones, USA
*1970 Ralph Boston, USA	1982 Ingrid Kristiansen, "Skjalg"	1990 Roger Moens, BEL	2004 Gail Devers, USA
*1971 Janusz Sidlo, POL	1982 Knut Hjeltnes, "Gular"	1990 Laszlo Tabori, HUN	2004 Elvan Abeylegesse, TUR
1973 Arne Risa, "Gular"	1982 Mary Decker-Tabb, USA	1990 Andres Gärderud, SWE	2007 Susanne Wigene, "Tjalve"
1973 Arne Kvalheim, "Tjalve"	1982 Steve Scott, USA	1990 Thoril Gylder, NOR	2007 Andreas Thorkildsen, "KIF"
1973 Bjørn Bang Andersen, "BUL"	1983 Thomas Wessinghage, GER	1990 Jan Zelezny, TCH	2007 Meseret Defar, ETH
1973 Kristen Fløgstad, "Kristiansand"	1983 Carlos Lopes, POR	1991 Merlene Ottey, JAM	2008 Tirunesh Dibaba, ETH
*1974 Mike Boit, KEN	1983 Willie Banks, USA	1993 Yobes Ondieki, KEN	2009 Asafa Powell, JAM
*1975 Grete Waitz, "Vidar"	1983 Per Erling Olsen, "Vidar"	1993 Khalid Skah, "BUL" and MAR	2011 Tero Pitkämäki, FIN
*1975 Rick Wohlhuter, USA	1985 Steve Cram, GBR	1993 Linford Christie, GBR	2012 Kenenisa Bekele, ETH
1976 Rod Dixon, NZL	1985 Said Aouita, MAR	1994 Heike Drechsler, GER	2012 Usain Bolt, JAM
1976 John Walker, NZL	1985 Dave Moorcroft, GBR	1994 Hanne Haugland, "Vidar"	2014 Blanka Vlašić, CRO
1977 Ludvik Danek, TCH	1986 Fatima Whitbread, GBR	1994 William Sigei, KEN	
1978 Dwight Stones, USA	1987 Trine Solberg, "Minerva"	1995 Geir Moen, "Moss"	
1978 Miklos Nemeth, HUN	1987 Sydney Maree, USA	1995 Steinar Hoen, "Tjalve"	

I tillegg til de forannevnte, ble Bislettmedaljen i 1985 overrakt til følgende medlemmer av Bislett Alliansens hovedkomite som hadde vært med siden starten i 1966. Arne Haukvik (BUL), Målfrid Kuvås (BUL), Thorleif Jansson (Vidar), Ole Petter Sandvåg (Tjalve) og Jan Hemsvik (Tjalve). I 2005 fikk IAAFs president, Lamine Diack, medaljen. I 2006 ble medaljen overrakt til fem personer som var sentrale i forbindelse med arbeidet med Nye Bislett Stadion; Tom Fremstad, Svein Arne Hansen og Ivar Egeberg fra Bislett Alliansen, og Rolf Nyhus og Børre Rognlien fra Oslo Idrettskrets. *Bislett Alliansen er usikker på årstallet.

*In addition, the following non-athletes were awarded the Bislett Medal in 1985 for their unbroken service as members of the Organizing Committee of the Bislett Alliance right from the beginning in 1966. Arne Haukvik (BUL), Målfrid Kuvås (BUL), Thorleif Jansson (Vidar), Ole Petter Sandvåg (Tjalve) and Jan Hemsvik (Tjalve). In 2005 the IAAF President, Lamine Diack, was awarded the Bislett Medal. In 2006 the medal was awarded to Tom Fremstad, Svein Arne Hansen and Ivar Egeberg from the Bislett Alliance, and Rolf Nyhus and Børre Rognlien from Oslo Idrettskrets as an honour for their job in the process of rebuilding the Bislett Stadium. *The Bislett Alliance is unsure of the correct year.*

Bislett har vært arena for store friidrettsstevner siden 1920-tallet. Men det var en kjensgjerning at stevnene flere ganger gikk med dundrende underskudd. Det ble satset hardt økonomisk for å få med de beste utøverne, men værgudene var ikke alltid like samarbeidsvillige. Som en konsekvens av dette dannet de tre klubbene BUL, Vidar og Tjalve i 1965 Bislett Alliansen. Håpet var at de ved å samle kreftene og ressursene, og dele risikoen, kunne satse i langt større skala enn før. I 1965 avholdt Tjalve sitt jubileumsstevne, der Ron Clarke satte verdensrekord på 10 000 meter. Og fra 1966 arrangerte Bislett Alliansen årlig Bislett Games. I en periode på 80-tallet ble det sågar arrangert to årlige stevner. Det ble satt jevnt og trutt med verdensrekorder, og Bislett og stevnet ble kjent over hele verden. Sports Illustrated kåret i 1999 Bislett stadion til verdens femte beste idrettsarena i det tyvende århundre. I 1993 gikk Bislett Alliansen sammen med Zürich, Brüssel og Berlin og dannet stevnekjeden Golden Four. I 1998 ble kvartetten utvidet, og navnet endret til Golden League. Siden er dette konseptet utviklet ytterligere til dagens Diamond League.

- Det har vært en LANG reise...

- Fryktelig mye moro, og noen tøffe tak. Slik oppsummerer Ivar Egeberg Bislett Alliansens reise fra en organisasjon basert på hundre prosent frivillighet til en bedrift med tyve millioner i omsetning. Egeberg ble styreleder i alliansen i 1981, og ble sittende i drøyt tretti år.

Når Egeberg skal sammenfatte sin tid vektlegger han dagnadsinnsatsen og organisasjonens evne til å ta vare på de aktive som det viktigste.

- Bislett Alliansen har hele tiden hatt sin base i en frivillighetsgjeng som, med små og gradvise utskiftinger, har vært den samme. Slik har det alltid vært en rekke personer som har gått igjen fra år til år, sier han.

- Dette har ført til at den tekniske gjennomføringen, både av selve stevnet og alt rundt, er blitt gradvis bedre. Samtidig som det har ført med seg at deltagere og ledere har etablert personlige relasjoner til alliansens folk, noe som har vært gull verdt.

- Fra Arne Haukvik, via Svein Arne Hansen til Steinar Hoen har vi hatt personer som har fulgt opp de aktive på en bestemt og rettferdig måte, sier han videre.

- I min tid var det stort sett Svein Arne, delvis i samarbeid med Andy Norman, som gjorde denne jobben. Det har alltid vært populært for både norske og internasjonale utøvere å delta på Bislett. Det har vært avgjørende, sier han.

- Med disse to fundamentene i bunn har det så vært styrets oppgave å ta seg av det kommersielle og andre løpende saker.

- Det har selvsagt vært «tusen saker», sier Egeberg, før han tar kortversjonen.

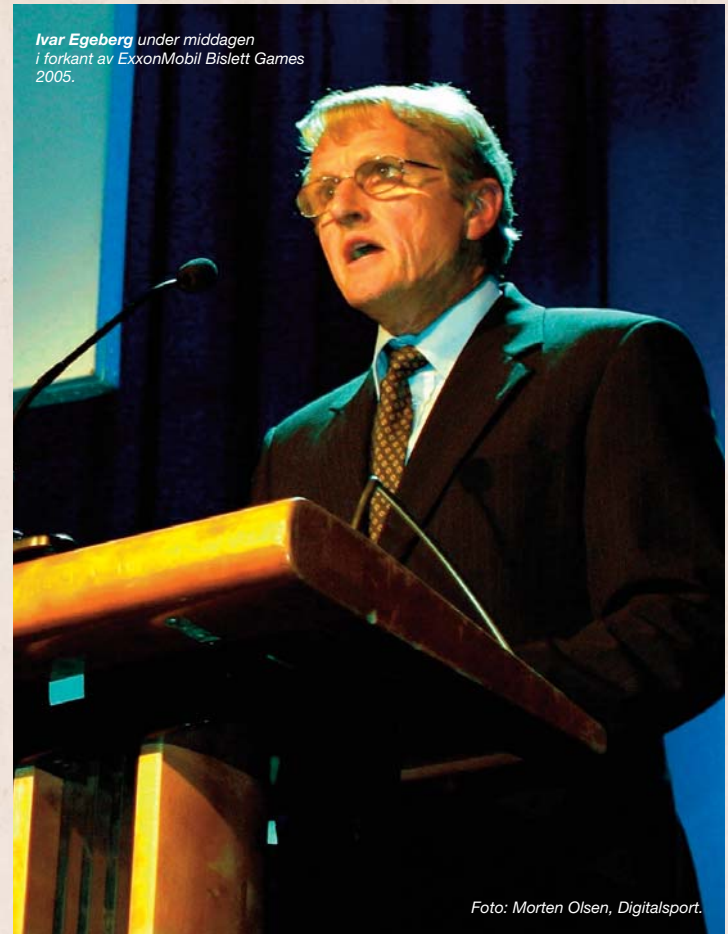


Foto: Morten Olsen, Digitalsport.

GULLÅR OG KRISEÅR

- I 80-årene skjedde det mye strukturelt i friidretten, med penger opp på bordet og en systematisk dopingkontroll som to viktige saker.

- Samtidig eksploderte sponsor- og TV-markedet. Da Sebastian Coe løp på 1.42,4 hadde vi 7000 kroner for startnummerreklamen. I 1990 var det millionbeløp i avtalene. ExxonMobil, som den gang het Mobil, kom inn i 1986. Som det er beskrevet et annet sted, har det vært av avgjørende betydning for stevnet helt frem til i dag.

- Første Oslo Maraton ble arrangert i 1981, og oppbyggingen av det arrangementet ble etter hvert en stor jobb. Tom Fremstad ble ansatt i 1985 og ble i organisasjonen i tjuefem år, sier han.

- Det var to viktige utviklingstrekk i 90-årene. TV-avtalene steg kraftig, og mosjonsmarkedet vokste. Dette førte til en stabil og økonomisk god periode for Bislett Alliansen.

- Vi leverte store overskudd hvert år, og de pengene betydde mye for klubbene ettersom de ikke hadde andre store inntekter den gangen.

- Rundt årtusenskiftet skjedde så to dramatiske ting. Vi var på grensen til å miste vår internasjonale status på grunn av at Bislett ikke holdt mål som arena, og mosjonsmarkedet knakk sammen.

NYTT BISLETT STADION

- Sett i ettertid var Bislett Alliansen nære ved å miste statusen på høyestnivå i internasjonal friidrett, sier Egeberg.

- Hadde ikke Svein Arne reddet Grand Prix-statusen i Paris, mot at han lovet ny stadion, hadde vi vært ute som Grand Prix-arrangør. Men vi reddet oss «på gammelt rykte» både internasjonalt og nasjonalt.

- Og vi fikk ny stadion. - Etter en formidabel innsats både innenfor og utenfor alliansen sto nye Bislett klar i juli 2005.viktige bærebjelker.

DRAMATIKK

- Ved siden av disse overordnede trekkene er det et par forhold jeg vil nevne spesielt, og som har vært avgjørende i alliansens utvikling. - Vi har levd av å være i front med TV.

Fra Arne Haukvik fikk ABC-avtalen og til dags dato.

- Vi har hatt NRK som produsent i alle bortsett fra to år. Det ene året var det TV2, og det andre året var 2006 da det var streik i NRK.

- I 2006 var det dramatisk.

- Vi hadde en lignende situasjon i 1990, men med en vesensforskjell. Det var at NRKs ledelse da hadde rett til å produsere med egne folk, så Terje Instøy og Rolf Rustad var klare til å produsere da streiken ble avlyst på formiddagen stevnedagen.

- I 2006 derimot ble det streik, og NRK hadde ikke lov til verken å snakke med oss eller produsere med alternative produsenter.

- Så da måtte vi fra onsdag til fredag skaffe oss ny produsent og nye kommentatorer.

- Vi greide det.

- Vi hadde selvsagt en kolossal økonomisk risiko, men vi måtte ha TV. Og saken løste seg.

GJENSIDIG GLEDE

- På 1980-tallet hadde vi et «kranglete» forhold til Oslo kommune, blant annet om reklamerettigheter, sier Egeberg avslutningsvis.

- Dette snudde gradvis og helt og holdent da det kom ny stadion.

- Etter at stadion kom, må man si vi i det alt vesentlige har hatt et glimrende forhold til Oslo kommune, med gode økonomiske rammebetingelser som begge parter har hatt og har stor glede av.

- Aktiviteten på Bislett er større enn noen gang – og alle er fornøyde.

- Det er viktig for begge parter, avslutter han. ■

STYRELEDERE I BISLETT ALLIANSEN

Bislett Alliansen er en sammen-slutning av BUL, Tjalve og Vidar som har proratarisk ansvar for alliansens økonomi. Fra 1965 til 1981 hadde klubbstyrene det overordnede ansvaret, mens Bislett Games ble styrt av en organisasjonskomite. Fra 1981 ble det et eget styre hvor Ivar Egeberg (BUL) ble den første formelt valgte styreleder. Han satt til mars 2012. Oskar Petter Jensrud (Vidar) var leder fra mars 2012 til mars 2014, mens Arne Kvalheim (Tjalve) har vært styreleder fra mars 2014.

Daglig leder:

Tom Fremstad 1985-2010.

Rune Stenersen fra 2010 (arrangementstsjef fra 2005).

Stevnedirektør:

Arne Haukvik 1966-1984.

Svein Arne Hansen 1985-2009.

Steinar Hoen fra 2010

(ass. stevnedirektør fra 2006).

33 rekorder - fra Paulen til Pedersen

Bislett Alliansen så dagens lys i 1965, men allerede i 1924 ble den første verdensrekorden i friidrett satt på Bislett Stadion. Og fram til alliansens fødsel ble det notert ytterligere 32 verdensrekorder på det som i ettertid har blitt kjent som «The World Record Track».

Selv om det ble avholdt et internasjonalt stevne på Bislett helt tilbake i 1911, regner man at æraen med internasjonale stevner begynte i 1924. Med Torshaug IF som arrangør av såkalte «amerikanerstevner». Disse varte i tretten år; frem til 1937. Og den første verdensrekorden ble satt allerede under det første stevnet. Hollandske Adriaan Paulen, som senere ble president i det internasjonale friidrettsforbundet IAAF, løp 500 meter på 1.03.8 i 1924.

I 1945, året etter andre verdenskrigs slutt, ble friidretts-EM arrangert på Bislett – noe som faktisk er den eneste gangen Norge har vært arrangør av enten EM eller VM på bane. I årene som kom frem til 1965 var det en rekke arrangører som sto bak de årlige storstevnene og landskampene; herunder også de kommende Bislett Allianselagene BUL, Vidar og kanskje først og fremst Tjalve. I denne perioden hadde man blant annet Oslo-lekene, Høst-lekene, Septemberlekene, Norden-USA, samt ulike andre landskamper.

Vi har tatt oss friheten til å se nærmere på noen av de som var Bislett-friidrettens helter frem til 1965 – i kronologisk rekkefølge:

CHARLES HOFF

Et drøyt år etter Paulens første verdensrekord var det klart for rekord

nummer to – og den første av til nå i alt sytten norske verdensrekorder satt på Bislett. Under Torshaugs amerikanerstevne den 13. august svingte Charles Hoff seg over 4.23 i stav – og forbedret sin egen rekord med to centimeter. Husk at man den gang også hoppet uten noen form for matte å lande på. Han forbedret sin rekord med ytterligere to centimeter samme år, og noterte seg i karrieren for totalt fire verdensrekorder i øvelsen. Hoff var en eminent idrettsmann som også løp finale på 800 meter i OL. Han noterte seg også for norske rekorder på 400 meter, 800 meter, stav og lengde – og sikret seg totalt to Kongepokaler og ti NM-gull.

JACK TORRANCE

Den enorme amerikaneren Jack Torrance, med sine 138 kilo fordelt på 190 centimeter, noterte seg for to verdensrekorder på Bislett i Torshaugs todagersstevne i 1934. På åpningsdagen 5. august støtte han 17.40 i kule, og dagen etter 28.68 i kule sammenlagt med begge hender! Men det er 17.40-støtet som er blitt legendarisk. Han forbedret sin egen verdensrekord med 51 centimeter, og for å sette det litt i perspektiv: Den gangen tilsvarte rekorden et resultat på 9.97 på 100-meteren, basert på friidrettens poengsystem – en tid som først ble oppnådd av Jim Hines i 1968. Torrance rekord overlevde for øvrig helt til 1947.

FORREST TOWNS

Den 27. august 1936 satte amerikaneren Forrest Towns to verdensrekorder i samme løp. På 110 meter/120 yards hekk noterte han seg for 13.7 – en rekord som den gang kun ble rangert bak Torrance sin kulerekord. Det var en forbedring av hans egen rekord med fire tidels sekund – og et resultat som den gang sjakkerte en hel idrettsverden. – Jeg har løpt i Amerika, Tyskland og England, men jeg har

aldri løpt på en bane tilnærmelesvis så god. Jeg trodde ikke det var mulig å lage en så god idrettsbane, sa Towns til legendariske «Sportsmanden» etter løpet. Rekorden ble først forbedret i 1950.

SVERRE STRANDLI

To ganger med et snaut års mellomrom forbedret Sverre Strandli verdensrekorden i slegge på Bislett. Først til 61.25 i 1952, og så til 62.36 et snaut år senere. Ved den første anledningen forbedret han den gjeldende rekorden med 89 centimeter. Strandli var på begynnelsen av 50-tallet kanskje verdens beste sleggekaster, og tok EM-gull i 1950 og EM-sølv i 1954. Så rekordene kom ikke direkte overraskende. Så sent som i 1962, året da han også satte sin personlige rekord med 63.88, ble han norsk mester i øvelsen og han sikret seg hele seks Kongepokaler. Men i 1962 var verdensrekorden kommet over 70 meter. Strandlis rekord på 62,36 ble for øvrig den gang rangert som den nest beste verdensrekorden – bare slått av rekorden i diskos på 59.28.

AUDUN BOYSEN OG ROGER MOENS

Mellomdistanseduellene mellom belgiske Roger Moens og vår egen Audun Boysen var legendariske midt på 50-tallet. Og to ganger endte de i verdensrekorder på Bislett. Den 17. september 1954 – foran kun 1052 tilskuere – forbedret Boysen rekorden på 1000 meter med fire tidels sekund til 2.20.4, og beseiret Moens med et halvt sekund. De neste to årene forbedret Boysen rekorden ytterligere to ganger; til 2.19.5 og 2.19.0. Men Boysens verdensrekord til tross. Det kanskje mest legendariske løpet de to mellom skjedde 3. august 1955. Distansen var 800 meter – og i mål var rollene byttet om. Moens var først med 1.45.7 – to tideler foran Boysen. Men begge var godt under tyske

Rudolf Harbings legendariske verdensrekord på 1.46.6. Boysens rekord overlevde for øvrig som norsk rekord helt til Atle Douglas løp på 1.45.15 under Bislett Games i 1992, mens 1000-meterrekorden først ble slått med ett tidels sekund av Vebjørn Rodal samme år. Boysen tok for øvrig bronse på 800 meter under OL i 1956, sølv i EM 1958 og bronse i 1954 og sikret seg totalt 15 NM-gull og en Kongepokal.

TERJE PEDERSEN

Mens Strandli satte to verdensrekorder i slegge innenfor ett år, satte Terje Pedersen to verdensrekorder i spyd innenfor drøye to måneder. 1. juli 1964 forbedret han med 87.12 italienske Carlo Lievore sin rekord med 40 centimeter. Så den 2. september ble han første kaster over 90 meter med norsk idrettshistories legendariske 91.72. En rekord som levde i snaut fire år før russeren Janis Lulis kastet 91.98. – Den første rekorden var langt fra noe drømmetreff. Hva skal det bli når man får det til å lykkes hundre prosent, sa Pedersen etter den første rekorden. Svaret kom som sagt senere på året. – Og sånn som jeg traff. Det var en fenomenal følelse, sa han. Rekordforbedringen var på hele 4,60 meter – eller over fem prosent. Så stor økning av en rekord hadde ingen prestert før ham i moderne friidrettshistorie. ■

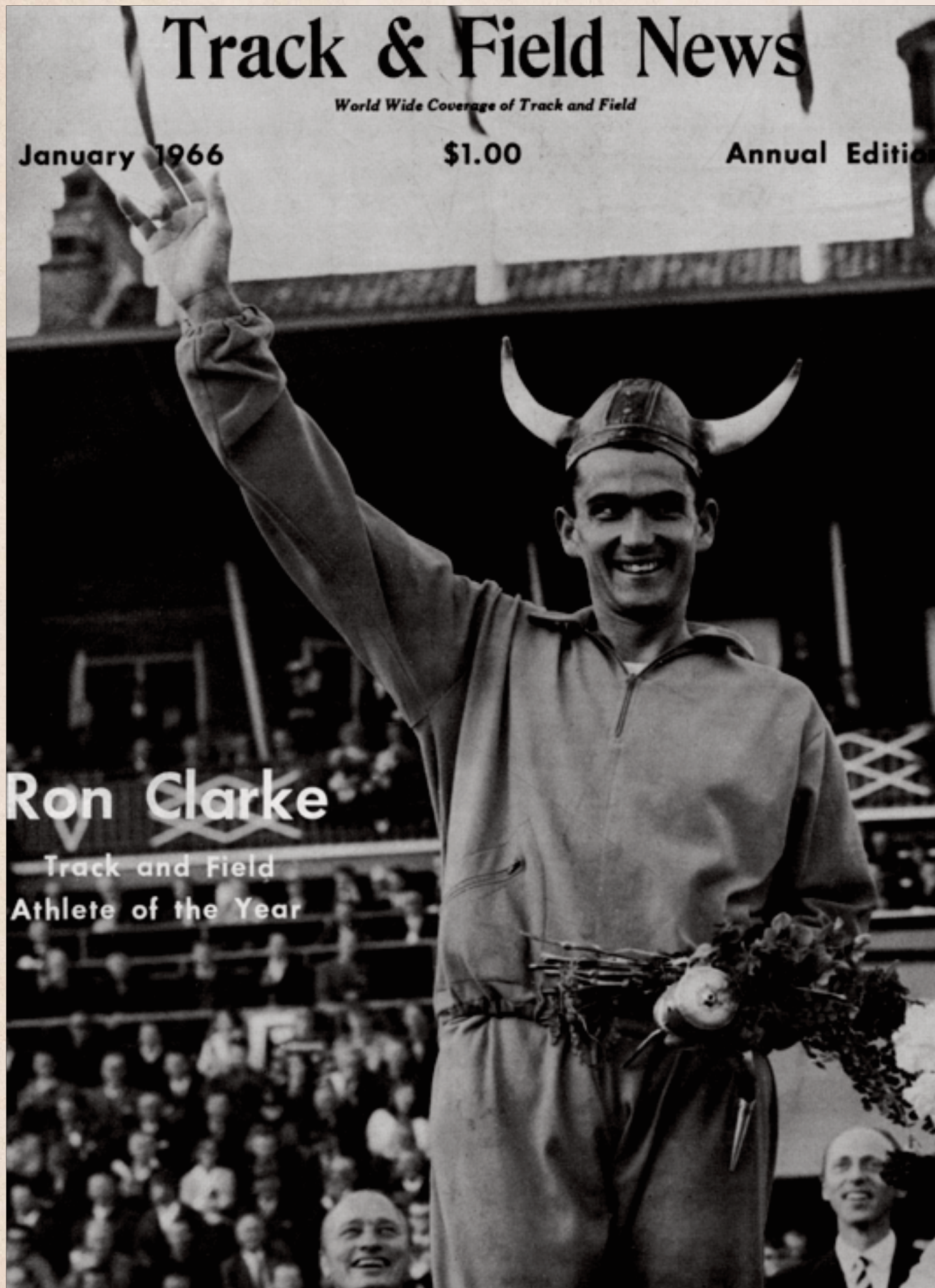
Mangfoldets arena

Bislett har vært arena for et utall av store arrangementer foruten friidrett. Størst av alle var naturligvis vinter-OL i 1952 – som ble åpnet den 13. februar. Hjalmar Andersen ble den store profilen med tre OL-gull på arenaen som også huset kunstløpsøvelsene.

Bislett har vært arena for et utall av store arrangementer foruten friidrett. Størst av alle var naturligvis vinter-OL i 1952 – som ble åpnet den 13. februar. Hjalmar Andersen ble den store profilen med tre OL-gull på arenaen som også huset kunstløpsøvelsene. Skøyter hadde – frem til banen ble nedlagt som skøytearena i 1988 – en sentral posisjon på Bislett. For uten OL har det vært avholdt tretten verdensmesterskap (1925-1983), ti europamesterskap (1951-1986), fire norske mesterskap pluss internasjonale AIF-mesterskap. I alt ble det satt atten verdensrekorder så lenge det var is. Men også andre idretter har hatt sin plass. Den første fotbal-



1) Roger Moens setter verdensrekord på 800 meter, to tideler foran Audun Boysen.
Roger Moens running a new world record at 800 metres, followed by Audun Boysen.
2) Sportsmanden 3.9.1953
3) Sportsmanden 25.7.1924
4) 2.9.1964: Terje Pedersen foran resultatavla som viser hans nye verdensrekord i spyd på 91.72.
Terje Pedersen showing his new World Record in javelin; 91.72 metres.



Ron Clarke
Track and Field
Athlete of the Year

Forsiden av Track&Field News for januar 1966. Ron Clarke ble kåret til årets friidrettsutøver for 1965. Bildet er tatt etter rekordløpet på Bislett. / The T&F News cover from January 1966. Ron Clarke was their Athlete of the year for 1965. The picture is actually taken at Bislett after his world record. Gjengitt med tillatelse fra Track & Field News.

Det tyvstartet med en «Aussie»

Faksimile fra Dagbladet 14.7.1965.

Bislett Alliansen var ennå ikke født. Det skulle først skje senere på året. Så da Ron Clarke en regntung onsdag i juli 1965 satte en av tidenes mest fantastiske verdensrekorder under Tjalves jubileumsstevne, var det en aldri så liten tyvstart på det som skulle bli Bislett Games. Men hvilken tyvstart det ble.

«Århundredets løp.» «Innledningen på en helt ny epoke i langdistanseløpingens historie». «Er de andre langdistanserekordene gode nok?». «Et tempoløp verden aldri har sett maken til». Dette var noe av det som ble brukt som oppsummering av kvelden onsdag 14. juli 1965. Da en lettventet løper fra «the land down under» først forbedret verdensrekorden på 6 engelske mil fra 27.11,6 til 26.47,0, og så i samme løp sin egen rekord på 10 000 meter fra 28.15,6 til 27.39,4. Den dag i dag kanskje Bisletts mest sagnomsuste rekord.

FRA USA TIL EUROPA

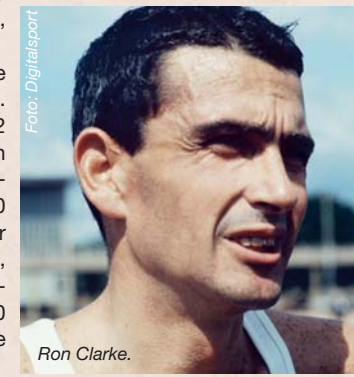
- For å kunne forklare rekorden i Oslo er det viktig å forstå oppladningen, sier Clarke nå femti år senere.
- Den 29. mai la jeg ut på min første turné sammen med min kone Helen. Jeg startet med å vinne et løp på 2 engelske mil i Modesto, USA. Noen dager senere forbedret jeg verdensrekorden på 3 engelske mil og 5000 meter i Los Angeles. Etter et par dager i Las Vegas løp jeg i Toronto, Canada den 10. juni før vi fløy til Finland dagen etter for å løpe en 10 000 meter i Åbo – på en bane jeg hadde hørt mye godt om.

- Jeg hadde satt den eksisterende verdensrekorden på 10 000 meter i Melbourne halvannet år tidligere, men etter rekordløpet i Los Angeles visste jeg at formen var mye bedre nå.

MER Å GÅ PÅ

- Da vi kom til Åbo, ble vi innkvartert i en hytte på en liten øy i tilknytning til en badstue, hvor vi blant annet måtte ro til og fra matsalen. Det var varmt, og umulig å sove, men siden vi var på vår første turné var vi for høflige til å klage, fortsetter han.

- Da jeg kom til banen jeg hadde hørt så mange lovord om, viste det seg at den hadde fått et nytt dekke. En type gummiassfalt. Når jeg løp festet det seg klumper av dekket under piggskoene. I tillegg ble rundetidene anvist på finsk, så jeg hadde ingen anelse om hvor fort jeg løp. Men på grunn av lite søvn og det vanskelige underlaget følte jeg at det ikke var spesielt fort. Heller ikke publikum var spesielt begeistret. Jeg var derfor ikke spesielt godt humør da noen etter målgang stakk en stoppeklokke opp i ansiktet mitt og brølte noe på finsk. Da jeg omsider fikk tak i noen som kunne engelsk, fortalte de meg at jeg



Ron Clarke.



hadde forbedret min egen verdensrekord (Clarke løp på 28.14,0 – en tid som ikke ble godkjent som verdensrekord.) Jeg var imidlertid ikke altfor fornøyd, for jeg visste jeg kunne løpt mye fortere.

GARANTERTE REKORD

- To dager senere, etter å ha løpt en 5000 meter i Tammerfors, ble jeg kontaktet av Arne Haukvik som ønsket å arrangere et løp på 3000 eller 5000 meter i Oslo den 7. juli.
- Jeg sa ja til dette, men sa at jeg helst ønsket å løpe en 10 000 meter. Dette fordi jeg allerede hadde sagt ja til å løpe 5000 meter i Stockholm den 6. juli og det britiske mesterskapet på 3 engelske mil i London fire dager senere.

- Jeg sa også at jeg ikke kunne garantere et godt resultat den 7. juli siden det var dagen etter løpet i Stockholm – men jeg kunne løpe.
- På den annen side sa jeg at hvis han kunne arrangere et løp en uke etter London, kunne jeg garantere verdensrekord på 10 000 meter.

SVIGERMOR DØDE

- Vi holdt kontakten på telefon i dagene som kom, men han forsøkte hele tiden å få meg til å løpe 5000 meter. Han hadde gjort avtale med Bob Schul (OL-vinner på 5000 meter i 1964) og Billy Mills (OL-vinner på 10 000 meter i 1964) om å møte meg – men ikke på en lenger distanse enn 5000 meter.
- Jeg sa imidlertid at jeg ønsket å



Ron Clarke sekunderes på vei til sin verdensrekord på Bislett. / Ron Clarke on his way to his World Record at Bislett.

løpe 10 000 meter, og hvis han ikke fikk til det, vurderte jeg i stedet å reise hjem til Australia – også fordi min svigermor var alvorlig syk. - I begynnelsen av juli fikk vi nemlig beskjed om at hun var så dårlig at hun neppe ville overleve til vår planlagte hjemkomst, så min kone reiste i hui og hast tilbake til Australia. Hun insisterte på at jeg skulle bli igjen og gjøre jobben. Bare to dager etter at hun kom hjem døde moren, og verdensrekorden jeg satte på 3 engelske mil i London var til ære for henne.

MANGLET EN LØPER

- Etter løpet i London ønsket jeg derfor å reise hjem, men Arne hadde nå bygget opp et stevne i Oslo rundt meg. - Helen sa at jeg nå måtte stille opp når Arne først hadde lagt så mye arbeid i dette. I tillegg kunne jeg fullføre drømmen om en ny rekord på 10 000 meter. - Du kan derfor tenke deg skuffelsen da Jimmy Hogan og jeg ankom Oslo, bare for å oppdage at ingen andre ønsket å løpe. - Jeg visste jeg kunne sette ny verdensrekord, men i henhold til regelverket måtte det være minst tre deltakere som både startet og fullførte løpet. - Arne viste meg programmet for stevnet, med bare Jimmy og meg på

startlisten – men med plass for ytterligere ett navn. Men dette manglet. Det var bare prikker der. - Akkurat der og da var jeg desperat. Jeg hadde overtalt Jimmy, som hadde vunnet det britiske mesterskapet på 6 engelske mil, til å komme. Men vi måtte ha en deltaker til. Jakten var i gang.

DANSK REDNING

- Det var en campingplass ikke så langt fra Bislett, og Jim og jeg jogget gjennom den i et forsøk på å finne en langdistanseløper som kanskje hadde kommet for å se stevnet, men i stedet kunne tenke seg å løpe. Etter å ha forsøkt å snakke til et par joggere – som ikke forsto noe av hva vi snakket om – traff vi på en danske som sa: Det er greit. Jeg stiller opp. Han het Claus Børsen.

- Jeg sa at det eneste som betydde noe var at han fullførte, men det måtte han gjøre. Ellers ville ikke rekorden bli godkjent, og alt var bortkastet. Det var marerittet mitt. At jeg skulle sette rekord for så å se ham bryte.

BÅRET FREM

- Men Børsen gjorde jobben, selv om jeg var bekymret. - Minnene fra rekordkvelden er først og fremst publikum (17 500 var på plass) som bar meg rundt stadion med sin entusiastiske klapping. Du

kunne formelig føle spenningen også blant publikum. Jeg tror nok dette blandet seg med det faktum at jeg visste jeg løp langt under skjemaet. Jeg husker jeg undret meg på hvor fort jeg kunne løpe. På et tidspunkt lå jeg også foran skjemaet til 27.30. Det var en helt spesiell opplevelse å føle det jeg kaller «The Flow» – når hjernen og kroppen spiller helt på lag.

Clarke kom i mål på 27.39,89 – eller 27.39,4 som den offisielle manuelle tiden ble, etter å ha satt verdensrekord på 6 engelske mil underveis på 26.47,0. Jim Hogan kom i mål på 29.19,6, mens Børsen fikk notert 31.03,2. Som en liten kuriosita kan vi nevne at tidligere Bislett-general, og nå NFIF-president, Svein Arne Hansen var startordner for feltet.

Totalt satte Clarke 18 verdensrekorder på forskjellige distanser i karrieren, blant annet fire på 5000 meter og to på 10 000 meter. Hans beste mesterskaps plassering er OL-bronse på 10 000 meter fra 1964. ■

Kunne løpt forttere

- Hvordan jeg rangerer mil løpet i Oslo? - Jeg fikk aldri sjansen til å løpe mange 10.000-metere i store stevner, siden arrangørene syntes et så langt løp var for kjedelig. Men jeg tror kanskje jeg løp et bedre løp i London i forkant av OL i 1968. Jeg noterte meg for 27.49,4 under ekstreme vindforhold. Hadde det blåst normalt, tror jeg at jeg hadde løpt under 27.20 – ja kanskje ned mot 27 minutter. Men det vil vi aldri få vite. Det var en annen perfekt ting med å løpe i Skandinavia. Det blåste sjelden slik det kunne gjøre andre steder. ■

Unike Bislett

- Det er to grunner til at så mange rekorder har blitt satt på Bislett. Atmosfæren og entusiasmen du føler når du konkurrerer. Bislett-publikummet er det mest kunnskapsrike publikummet i friidrettssirkuset. De skjønner hva som skjer før de får det forklart. Der andre publikum jubler når de blir fortalt hva som har skjedd, jubles det på Bislett mens det skjer. Jeg bare håper at dette er noe som vil leve videre, for da er det ingen bedre bane å konkurrere på i hele verden. ■

Ny grense

- Kenenisa Bekeles verdensrekord er sterk, for det er ikke lett å løpe under 27 minutter. Likevel tror jeg at 26-minuttersgrensen på 10 000 meter brytes for to timers-grensen på maraton. Det skal kunne være mulig å løpe to 5000 metere på 13 minutter, når rekorden på én er på 12.40. Men for at det skal skje, må det gjennomføres flere løp på distansen. Jeg er ganske sikker på at jeg på dagens underlag ville løpt under 27 minutter, ettersom vi også måtte løpe lenger og lenger ut i banen fordi underlaget innerst begynte å bli løst. Det slapp heldigvis å være et problem under rekordløpet i 1965 siden vi jo bare var tre løpere. ■

Milde Moses og den første kenyanske rekorden



For Bislett Alliansen startet 1970-årene med store amerikanerstevner, og avsluttet med ekstreme prestasjoner av ekstreme utøvere. I alt ni individuelle verdensrekorder ble notert i dette tiåret.

OL-OPPBJØRING

Året var 1972 og USA hadde bestemt seg for å legge OL-oppladningen til Oslo. Mye på grunn av at banedekket på Bislett den gang var identisk med dekket på OL-arenaen i München. Ingen verdensrekorder så dagens lys under stevnet, men publikum fikk det første glimt av en komplett galla. Og amerikanerne måtte faktisk se at det var to finner som gjorde seg mest bemerket. Pekka Vasala vant 1500-meteren og Lasse Viren 10.000-meteren. En forsmak på det som var i vente, for i München vant Vasala samme distanse, mens Viren vant både 5000 og 10 000 meter. To år

senere var amerikanerne tilbake. Ti år etter at Martin Luther King fikk Nobels fredspris i Oslo arrangerte Bislett Alliansen «The Martin Luther King Memorial Games». Amerikaneren Rick Wohlhuter annonserte verdensrekordforsøk på 1000 meter, og gjorde jobben grundig. 2.13,9 stoppet klokka på – en forbedring med 2,1 sekunder. I det samme stevnet satte for øvrig Knut Kvalheim norsk rekord på en engelsk mil. Hans 3.56,2 ble stående helt til Henrik Ingebrigtsen forbedret den i London 18 år senere.

FLERE STEVNER

På 70-tallet var det ofte både todagers-stevner og flere gallaer i løpet av en sesong. I tillegg var Bislett arena for en rekke friidrettslandskamper. Under en landskamp mellom Norge, Sverige og Øst-Tyskland i 1975 forbedret svenske Anders Gärderud verdensrekorden på 3000

BISLETT

VERDENS-ELITEN

mot
norsktoppen
i knallform:

tirsdag 30. juli
onsdag 31. juli kl. 19.00

**KNUT OG ARNE
KVALHEIM
KNUT BØRØ
FALKUM
FLØGSTAD
SØRNES**

★
DWIGHT STONES

WOHLHUTER

SHORTER

**STEVE WILLIAMS
JIM BOLDING**

i spissen for
25 USA-TOPPER

★
**JOHN WALKER
ROD DIXON
JESPER TØRRING
MIKE BOIT
RAELENE BOYLE**

Big Chief Jazzband underholder

★
Hovedtribune kr. 25.-, store
stø kr. 15.-, svingane kr. 10.-.
Pensj., barn, menige i unif.
store stø kr. 8.-, sving. kr. 5.-.

Arr.:
**BISLETT-ALLIANSEN
(BUL-Tjølve-Vider)**

meter hinder til 8.10,4 – mens Grete Andersen både i 1975 og 1976 satte verdensrekord på 3000 meter i landskampsammenheng. Under Bislett Alliansens før-olympiske galla i 1976 var det klart for nok en rekord. Og nok et jafs på en lite løpt distanse. John Walker fra New Zealand forbedret rekorden på 2000 meter med 4,8 sekunder til 4.51,4.

81 UTROLIGE DAGER

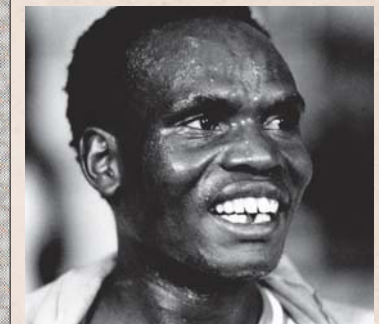
En av 70-tallets største personligheter var kenyaner Henry Rono. I 1978 hadde han sin beste sesong, og sto for et rekordrush friidrettsverdenen verken før eller senere har

sett maken til. I løpet av 81 dager satte han fire verdensrekorder på fire distanser – det hele, avsluttet under Bislett Games. Det begynte med 13.08,4 på 5000 meter i Berkeley den 8. april, fortsatte med 8.05,4 på 3000 meter hinder i Seattle den 13. mai. Så gikk turen til Europa, og den 11. juni satte han rekord på 10 000 meter i Wien med 27.22,5. Det var således ingen overraskelse at han forbedret rekorden på 3000 meter til 7.32,1 i Oslo 16 dager senere.

- Med en noe sterkere åpning tror jeg at jeg kan løpe distansen ned mot 7.29, sa han etter løpet. Men det skjedde ikke. I stedet forbedret han 5000 meter-rekorden til 13.06,20 i Knarvik i 1981. Det ble den siste verdensrekorden for Bisletts første



Henry Rono. Foto: Digitalsport
Faksimile fra Aftenposten 30.7.1974
Edwin Moses. Foto: Digitalsport



afrikanske rekordsetter. En sann norgesvenn som etter å ha slitt med alkoholmisbruk i mange år nå er tilbake som trener. Ytterligere fem kenyanske løpere har satt verdensrekord på «The World Record Track», men Rono vil alltid bli husket som den første.

DEN ELDSTE

Rekorder kommer og rekorder går. Dagens eldste banerekord på Bislett skriver seg tilbake til 1979. Det er imidlertid ikke hvilken som helst løper som har den. Amerikaneren Edwin Moses ble en legende i levende live på favorittdistansen 400 meter hekk. Banerekorden lyder på 47,67, og han vant ytterligere tre løp på Bislett i 1980 og 1981. Samtlige føyer seg inn i en rekke på 122 starter uten nederlag som strakte seg fra 1977 til 1987. Edwin Moses vant også to OL-gull, ett VM-gull og satte i alt fire verdensrekorder på distansen. ■



Grete Waitz under Bislett Games i 1978.
Grete Waitz running at Bislett Games, 1978.



Grete Waitz og Ingrid Kristiansen under åpningen av ExxonMobil Bislett Games i 2003.
Grete Waitz and Ingrid Kristiansen during the opening ceremony of ExxonMobil Bislett Games, 2003.

Grete Waitz og Ingrid Kristiansen. Ikke bare ikoner i norsk friidrett og Bislett-sammenheng, men to utøvere som har satt uslettelige spor etter seg også internasjonalt. To pionerer innen mellom- og langdistanseløping, som totalt satte seks verdensrekorder på «The World Record Track».

Grete Waitz deltok på Bislett Games en rekke ganger – med suksess. Hun vant blant annet 1500-meteren i 1976 og 1977 (4.06,6 og 4.06,5), 3000-meteren i 1978 (8.32,1), to ganger i 1979 (8.37,04 og 8.31,75) og i 1980 (8.40,23) og 5000-meteren i 1982 (15.08,80). De to løpene hun imidlertid huskes best fra i Bislett-sammenheng kom ikke under Bislett Games, men derimot under to friidrettslandskamper. I 1975, FNs kvinneår og det året Holmenkollstafetten fikk egen kvinneklasse, forbedret frøken Andersen (hun giftet seg med Jack Waitz tre dager senere) Ljudmila Braginas verdensrekord på 3000 meter med over seks sekunder til 8.46,6 i en landskamp mot Øst-Tyskland og Sverige. Med det ble hun også den første norske verdensrekordholderen i friidrett for kvinner. I en ny landskamp året etter, denne gangen mot Danmark, forbedret hun den så ytterligere til 8.45,4. Senere samme år tok Bragina den tilbake da hun løp på 8.27,12.

FØRST UNDER 15.30

Også Ingrid Kristiansen var i mange år en hovedattraksjon på Bislett Games, men i motsetning til Gretes rekorder ble Ingrid sine satt under det årlige storstevnet. Den første rekorden kom i 1981, men var av den uoffisielle sorten. De fleste var på forhånd enige om at det var Grete som denne dagen skulle forsøke seg på Jan Merrills 15.30,6 på 5000 meter, men drøyt en kilometer før mål måtte hun bryte med skade. Ingrid, som på det tidspunktet lå 50-60 meter bak, var

imidtlerid også innen rekkevidde av tiden – og med 15.28,43 kom hun under både rekorden og 15.30. Rekorden ble imidlertid ikke godkjent siden det var bestetiden ved årets slutt som skulle stå som offisiell verdensrekord i øvelsen, og da nyttårsrakettene ble skutt opp, var det britiske Paula Fudge som hadde vært kjappest med 15.14,51.

BRØT TO GRENSER

Tre år senere var det imidlertid ingen tvil. Da hadde Mary Decker Slaney løpt rekorden ned til 15.08,26, men under Bislett Games ble Ingrid første løper under 15 minutter med 14.58,59 – snauet året etter at hun hadde født sønnen Gaute. Etter dette ble det 10 000 meter for Ingrid på Bislett. Og også på denne distansen ble hun historisk. I 1985 ble hun første kvinne under 31 minutter med rekordtiden 30.59,42. Året etter forbedret hun den til smått utrolige 30.13,74.

- MITT BESTE MINNE

- Jeg har løpt mange gode løp og satt fire verdensrekorder på Bislett, men rekordløpet i 1986 glemmer jeg aldri, sier Ingrid

- Det året var det nesten opplest og vedtatt at jeg skulle sette ny verdensrekord på 10 000 meter.

- Jeg hadde jo allerede satt et par rekorder på Bislett, så det var ikke noe nytt for meg, men denne dagen hadde jeg virkelig planer om å løpe fort. Svein Arne (Hansen) hadde skaffet en «hare», og dette så lovende ut.

- Men «haren» var heller en sinke. Hun løp første runde på over 80 sekunder, mer enn åtte sekunder for sakte. Det var en liten katastrofe, men jeg løp forbi henne og tok kommandoen over løpet som utviklet seg bra for meg.

- Jeg tok igjen alle konkurrentene med en, to eller tre runder. Det var en fantastisk følelse. Dessuten var Bislett-publikummet bare fantastisk den dagen. Jeg har verken for eller senere opplevd en slik stemning på et friidrettsstevne her i landet. Jeg

satte verdensrekord med mer enn 45 sekunder. Det var kjempemoro spesielt når en gjør det på hjemmebane, sier Ingrid. Ingrid avsluttet sin Bislett-karriere med ytterligere tre seire på 10 000 meter de neste tre årene. I 1987 med 31.15,66, i 1988 med 31.31,37 og i 1989 med 30.48,51.

VILLE VINNE

- En felles faktor for begge var den unike innerviljen, sier Johan Kaggestad – som har god innsikt i de to essensene karriere etter rollen som norsk langdistansetrener på 80-tallet.

- Begge to var utøvere som bestemte seg for å bli best. Og som tok konsekvensene av det.

- Det som var Ingrids enorme styrke var oksygenopptaket. Hun hadde et maksopptak på 81, noe vel bare Therese Johaug kan matche.

- Grete hadde jo en strålende bane-karriere på korte distanser, selv om mange stort sett forbinder henne med New York Marathon. Men på hennes tid konkurrerte hun mot øst-europeiske løpere som vi siden har fått et litt annet forhold til prestasjonsnivået på, sier han.

- Like fullt klarte hun å sette to verdensrekorder på 3000 meter på Bislett, og den dag i dag holder hun norgesrekorden på 1500 meter, én engelsk mil og 3000 meter.

- Husk også at 5000 meter og 10 000 meter kom sent på konkurransekartet. Da Grete var på sitt beste som baneløper, var 3000 meter den lengste distansen for kvinner.

NEGATIV SPLITT

- Ingrid Kristiansen satte fire av sine fem verdensrekorder på Bislett - og ble første kvinne under 15 minutter på 5000 meter og 31 minutter på 10 000 meter. Like fullt, som hun selv sier det også, er det nok 86-rekorden på 10 000 meter som er hennes beste baneløp. 30.13,74 var den gang grensesprengende, sier Kaggestad.

- Husk at hun forbedret verdensrekorden med over 45 sekunder. Et merkelig aspekt med det løpet er



Ingrid Kristiansen jubler for verdensrekord i 1986.
Ingrid Kristiansen celebrating her World Record in 1986.

at hun har det som kalles negativ splitt, det vil si at den siste 5000-meteren gikk fortere enn den første (15.02,41 mot 15.11,33). Mye på grunn av en svak «hare». Men BUL-jenta trengte ikke hjelp denne kvelden. Hun gjorde jobben på egen hånd.



Johan Kaggestad.
Foto: Anders Hoven, Digitalsport

Kjappe fakta: Grete Waitz

Grete Waitz har VM-gull på maraton fra 1983, og fem VM-titler i terrengløp fra 1978 til 1983. Hun har i tillegg OL-sølv på maraton fra 1984, to bronsemedaljer fra terreng-VM samt EM-bronse på 1500 og 3000 meter. Vant New York Marathon ni ganger. Satte en rekke norske rekorder, og rekorden på 1500 meter, mile og 3000 meter er fortsatt gjeldende norgesrekord. Forbedret den norske bestenoteringen og bestenoteringen i verden på maraton fire ganger til 2.25,28, og har hatt verdensbestenoteringen på en rekke landeveisdistanser. Hun vant syv norske kongepokaler. Var første kvinne i verden under 2.30 på maraton da hun løp på 2.27,33 i 1979. Fikk Bislett-medaljen i 1975. Grete døde av kreft 19. april 2011.

Kjappe fakta: Ingrid Kristiansen

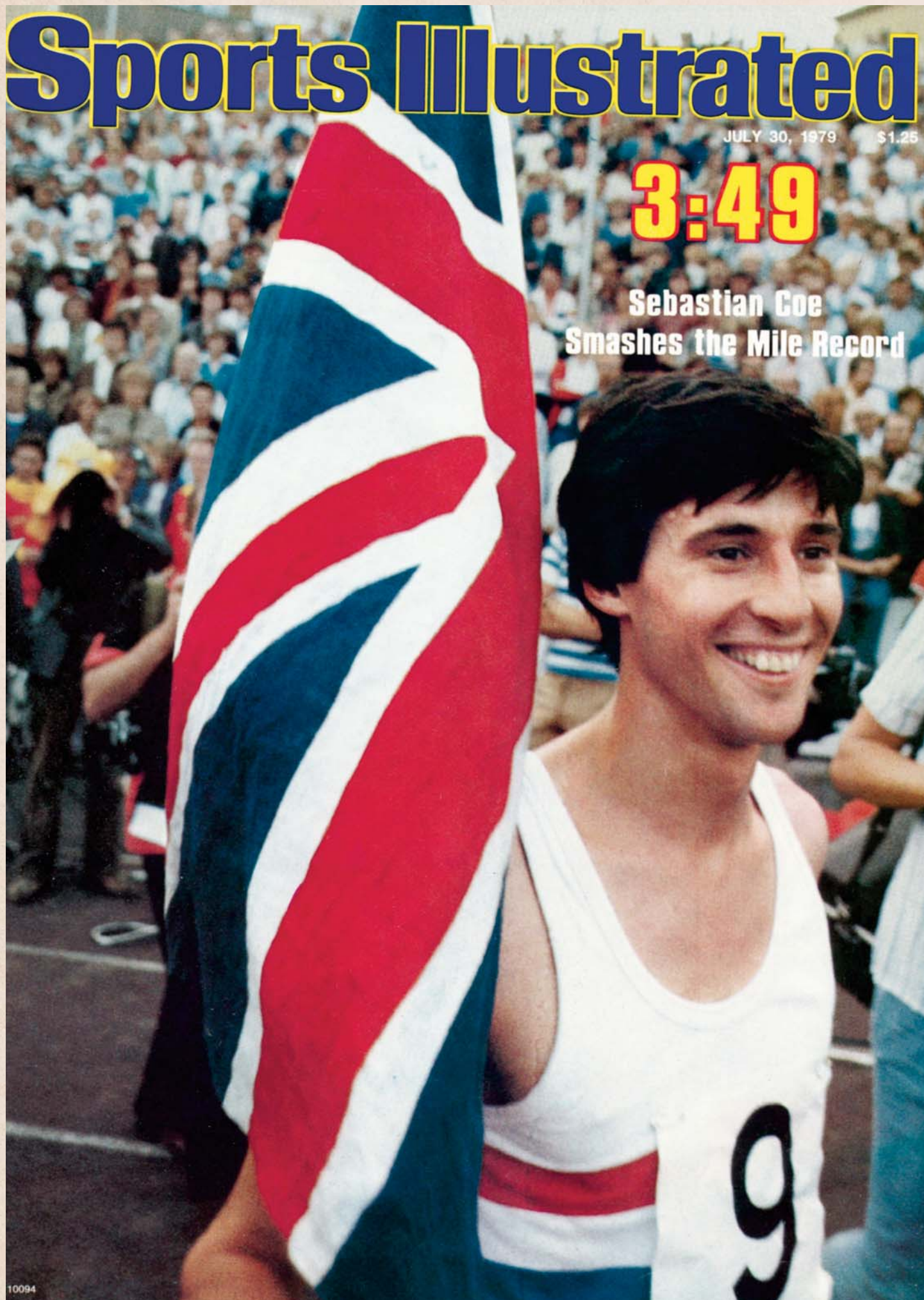
Ingrid Kristiansen vant VM-gull på 10000 meter i 1987, i terrengløp i 1988 og i gateløp i 1987 og 1988. Hun har også tre bronsemedaljer fra terreng-VM, EM-gull på 10000 meter fra 1986 og EM-bronse på maraton fra 1982. Vant en rekke internasjonale maratonløp, blant annet i Houston, London, Boston, Chicago og New York. Satte en rekke norske rekorder, og rekorden på 5000 og 10000 meter er fortsatt gjeldende norgesrekord. Satte bestenotering i verden på maraton med 2.21,06 – som fortsatt er norsk bestenotering. Ingrid har også den norske bestenoteringen på halvmaraton med 1.06.40. Hadde også en periode verdensbestenoteringen på en rekke landeveisdistanser. Hun vant to norske kongepokaler. Fikk Bislett-medaljen i 1982.

Sports Illustrated

JULY 30, 1979 \$1.25

3:49

Sebastian Coe Smashes the Mile Record



10094

Førstesiden av Sports Illustrated 30. juli 1979 / The cover of Sports Illustrated on July 30th 1979. Foto: Getty Images.

Lord COE ledet an...

Han var Seb da han løp, har blitt lord i etterkant, har vært ringenes herre i London og kan nå bli president i det internasjonale friidrettsforbundet IAAF. Uansett; I 2003 ble Sebastian Coe kåret til tidenes Bislett-utøver. Lorden ledet an i den britiske Bislett-revolusjonen.

Fire verdensrekorder ble det på Coe – i intet mindre enn en eventyrlig Bislett-karriere. Og de kom på de fire første startene. Fra 1979 til 1981 var det Seb som kjørte showet på Bislett. Og innledet en periode med britisk suksess og dominans på «The World Record Track». Kanskje ikke så rart at han i 2003 ble kåret til tidenes Bislett-utøver i en avstemning i regi av Bislett Alliansen og NRK Sporten. Konkurrentene var heller ingen smågutter – eller -jenter. I valget, som falt på Coe, kunne man også stemme på Ron Clarke, Grete Waitz, Ingrid Kristiansen og Trine Hattestad. Selv ikke en tung overvekt av nasjonale helter kunne vippe Coe av tronen.

UT AV DET BLÅ

Han kom, løp, vant – og satte verdensrekord. Så enkelt kan man oppsummere Coes Oslo-besøk. To år og en uke brukte han på fire rekorder. Det begynte den 5. juli 1979, da han satte Bisletts 44. verdensrekord med 1.42,4 (1.42,33 elektronisk, men man opererte med manuelle tider den gangen, og tiden ble rundet opp) på 800-meteren. «Arrangørene hadde ikke ventet det, tilskuerne hadde ikke ventet det, ja ikke en gang Sebastian Coe hadde ventet det», skrev Stefan Bakke i boka «Verdensrekordbanen Bislett». Coe hadde på forhånd uttalt at han regnet med å kunne løpe under sitt årsbeste på 1.46,3, men det lønnlige håpet hans var en sluttid rundt 1.43-1.43,2. Men ikke en gang Coe hadde drømt om å se 1.42-tallet. Han blåste 1,11 sekunder av Alberto Juantorenas verdensrekord. På 17 år hadde rekorden blitt forbedret med 0,9 sekunder. Nå kom det et reelt jafs. – Denne rekorden vil alltid bety noe spesielt for meg, sier Coe nå drøyt 35 år senere.

– Det er alltid vanskelig å sammenligne løp, men når du er heldig nok til å sette verdensrekorder vil alltid den første bety noe spesielt. Det er et øyeblikk jeg aldri vil glemme, sier han. VG var veldig profetiske etter løpet og skrev at Seb «var en løper verden vil få se mer av». De skulle få rett – og det skulle ikke gå lang tid.

– Jeg hadde ingen anelse om at det hadde gått så fort, selv om jeg vel burde ha forstått det. For jeg antar at dette var det beste mile-feltet verden noen gang har sett, sa han.

FIRE «BELTER»

Da Coe året etter kom tilbake til Bislett for tredje gang, hadde han i mellomtiden også satt verdensrekord



1) Sebastian Coe og Steve Cram som gjester under ExxonMobil Bislett Games i 2003. / Sebastian Coe and Steve Cram as guests of honour at ExxonMobil Bislett Games 2003. Foto: Anders Hoven, Digitalsport.

«VM» PÅ MILE

For bare to uker etter rekorden på 800 meter var Coe tilbake til det andre store gallastevnet denne sommeren. Og i det som het «IAAF Dubai Golden Mile», og som i annonseringen ble lansert som VM på en engelsk mil (som ikke er mesterskapsøvelse), skuffet han ingen. – Jeg kan ikke love noen verdensrekord, sa Seb nok en gang. – Men jeg skal løpe så fort jeg kan, med verdensrekord som mål. Og publikum fikk full valuta for inngangspengene. Coe løp på 3.49,0 (3.48,95 elektronisk), forbedret John Walkers rekord med fire tideler og vant med over to sekunder på amerikaneren Steve Scott. Underveis hadde han også passert 1500 meter på 3.32,8 – 1,2 sekund under Jean Wadoux' europarekord. – Jeg var forbauset da jeg fikk beskjed om at jeg hadde satt verdensrekord, sa Coe til Athletics Weekly etter løpet.

på 1500 meter med 3.32,1. Nå jaktet han rekorden på 1000 meter som Rick Wohlhuter hadde satt på Bislett seks år tidligere. Og Coe forbedret den med halvsekundet til 2.13,4.

– Herregud hvor det røynt på slutten, men jeg må vel ha lov til å være sliten når jeg setter verdensrekord, sa Coe. Som i en snau time var historisk. Frem til Steve Ovett satte ny verdensrekord på en engelsk mil senere i stevnet hadde nemlig Coe verdensrekordene på 800 meter, 1000 meter, 1500 meter og en engelsk mil.

– Det å holde fire verdensrekorder samtidig, selv om det ikke varte så lenge, var unikt og en stor ære, sier Coe nå.

– Spesielt tatt i betraktning nivået på konkurrentene, anført av Steve Ovett som er en av de mest talentfulle utøverne jeg konkurrerte mot, sa Coe.

– Det beste løpet
– Jeg kan aldri love en rekord. Jeg skal løpe så godt jeg kan, og gjøre alt

for å vinne. Men rekord... Slik forsøkte Coe, i følge Bakkes bok, å dempe forventningene foran hans fjerde start på Bislett. Etter siste opptreden i Oslo hadde han året før sikret seg OL-gull på 1500 meter og sølv på 800 meter, og tidligere i 81-sesongens satt en fantastisk verdensrekord på 800 meter på 1.41,73. Formen var med andre ord god. Derfor var det ikke overraskende at 2.13,0 ble forbedret til 2.12,18. Fire opptredener – fire rekorder. Hvordan rangerer du disse rekordene, spurte vi Coe om nå en ung mannsalder senere.
– Alle løpene var forskjellige, og det er veldig vanskelig å sammenligne dem. Men «in terms of pure athleticism», som Coe selv sier, velger jeg den siste. Det var nok det tøffeste løpet, sier han.

UNIK BANE

Coe avsluttet sin Bislett-karriere med ytterligere noen løp de neste årene, med tredjeplass på en engelsk mil i 1985 som det siste. Men han vil alltid bli husket som tidenes største Bislett-utøver. – Jeg elsker å løpe på Bislett, sier han nå. – Intimiteten og stemningen gjorde banen til noe helt spesielt. Og naturligvis vorter-lukten på oppløpet. Den fantastiske lukten (Coe hentyder til Frydelund bryggeri som lå rett utenfor Bisletts porter og på den tiden produserte øl) ga deg et ekstra kikk, sier han.
– «A good Scandinavian summer evening is hard to beat for middle distance running!»

Sebastian Coe vant i sin karriere to OL-gull, to OL-sølv og en medalje av hver valør i EM. Han satte totalt ti verdensrekorder. I 2000 ble han adlet til lord. Han var parlamentsmedlem i England fra 1992-1997, ledet arbeidet med å få OL til London i 2012 og var leder av organisasjonskomiteen for lekene. Lord Coe visepresident i det internasjonale friidrettsforbundet IAAF, og har lansert seg selv som presidentkandidat ved kongressen senere i år. ■



Tidens kanskje mest kjente Bislett-bilde. Tommy Nilsen ber om Sebastian Coes autograf etter verdensrekorden i 1981.

Probably the most famous picture taken during the Bislett Games-era. Tommy Nilsen asking for the autograph of Sebastian Coe after his World Record in 1981.



Foto: Morten Olsen, Digitalisport

Steve Ovett lånte Arne Haukviks stråhatt og feiret verdensrekorden i 1980. / Steve Ovett borrowed Arne Haukvik's straw hat and celebrated his 1980 world record.

Tok AV HATTEN og feiret

Sebastian Coe satte to verdensrekorder i 1979. Året etter gjorde Steve Ovett det samme. Og feiret den siste med å låne Arne Haukviks stråhatt.

Duellene mellom rivalene Coe og Ovett fylte Bislett og andre arenaer på 80-tallet. Det lå alltid noe i luften når de møttes eller utfordret hverandres rekorder. Da Coe i 1980 stormet inn til sin tredje Bislett-rekord, og plutselig sto med fire verdensrekorder, brukte ikke Ovett lang tid på å svare.

TO UNDER

Med 3.48,8 i kveldens siste øvelse forbedret han Coes ett år gamle rekord med to tidels sekund.

- Ett av mine store mål denne sesongen var å fravriste Seb denne rekorden. Det smakte herlig, sa Ovett til Athletics Weekly etter triumfen. Til

Aftenposten var han litt mer sparsom. - Jeg kom hit for å vinne. Ikke for å sette rekord. Arrangøren hadde lovet meg en hare. Det var alt. Men rekord ble det, og det smakte nok godt å fjerne ett av Coes belter bare timen etter at han hadde stått med fire.

Fjorten dager senere var det klart for 1500 meter. Også da løp Ovett ifølge ham selv bare for å vinne. Men nok en gang ble det rekord. En tangert sådan. For klokken stoppet på 3.32,09, som ble rundet opp til 3.32,1 – samme tid som Coe hadde fra Zürich året før. Det kunne nok gått fort, for som Stefan Bakke skriver i sin bok om Bislett: «...for riktig å understreke sin overlegenhet – og sin ringeakt for rekorder – vinket Ovett som sedvanlig til publikum da det var 50 meter igjen av løpet. Deretter nærmest luntet han i mål. Den gestusen kostet ham en ny verdensrekord». Men slik var Ovett.

- Det gjør ikke noe, var kommentaren da han fikk høre at han «bare» hadde tangert rekorden. Steve Ovett vant i

tilllegg en rekke 1500-metere og engelske mil på Bislett. Både i 1978, 1981, 1983 og 1984 gikk han til topps. I tillegg ble han nummer to på 3000-meteren i 1982.

EN DAGS BERØMMELSE

Dave Moorcroft hadde ingen stor og merittert karriere. Men han sto for den kanskje største overraskelsen noen gang i Bislett-sammenheng. I 1979 hadde han blitt nummer ni på «drømmemila» på Bislett, og i juni 1982 nummer tre med 3.49.34. Han gikk til start på 5000-meteren under det andre galla-stevnet to uker senere med en personlig rekord på 13.20.51. Drøyt 13 minutter senere manglet han 41 hundredeler på å bli første løper under tretten minuttersgrensen. Med 13.00.41 tok han hele 5,78 sekunder av Henry Ronos rekord. Ingen friidrettsutøver har satt en mer uventet rekord. Og han gjorde det meste av løpet i tet – i ensom majestet. - Tiden er ufattelig for meg også, sa Moorcroft etter løpet.

- Jeg kom hit til Bislett for å vinne og forhåpentlig slette Brendan Fosters britiske rekord på 13.14,6. Men verdensrekord, eller en tid nesten under 13 minutter er rett og slett ufattelig.

- Å slå rekorden, men likevel mangle fire tideler på å bryte 13-minuttersgrensen – ja det er et element av frustrasjon i det, sa Moorcroft til Athletics Weekly uka etter løpet.

- Som publikum er Moorcrofts rekord mitt største Bislett-øyeblikk, sier vår egen løpsdronning Ingrid Kristiansen. Tre år senere forbedret Said Aouita rekorden med ett hundredel på Bislett. En forbedring så liten at den i løpet av 5000 meter nesten tilsvarer et sandkorn i en ørken. I 1984 vant for øvrig Moorcroft drømmemila på Bislett med 3.50,95.

MILE-KONGEN

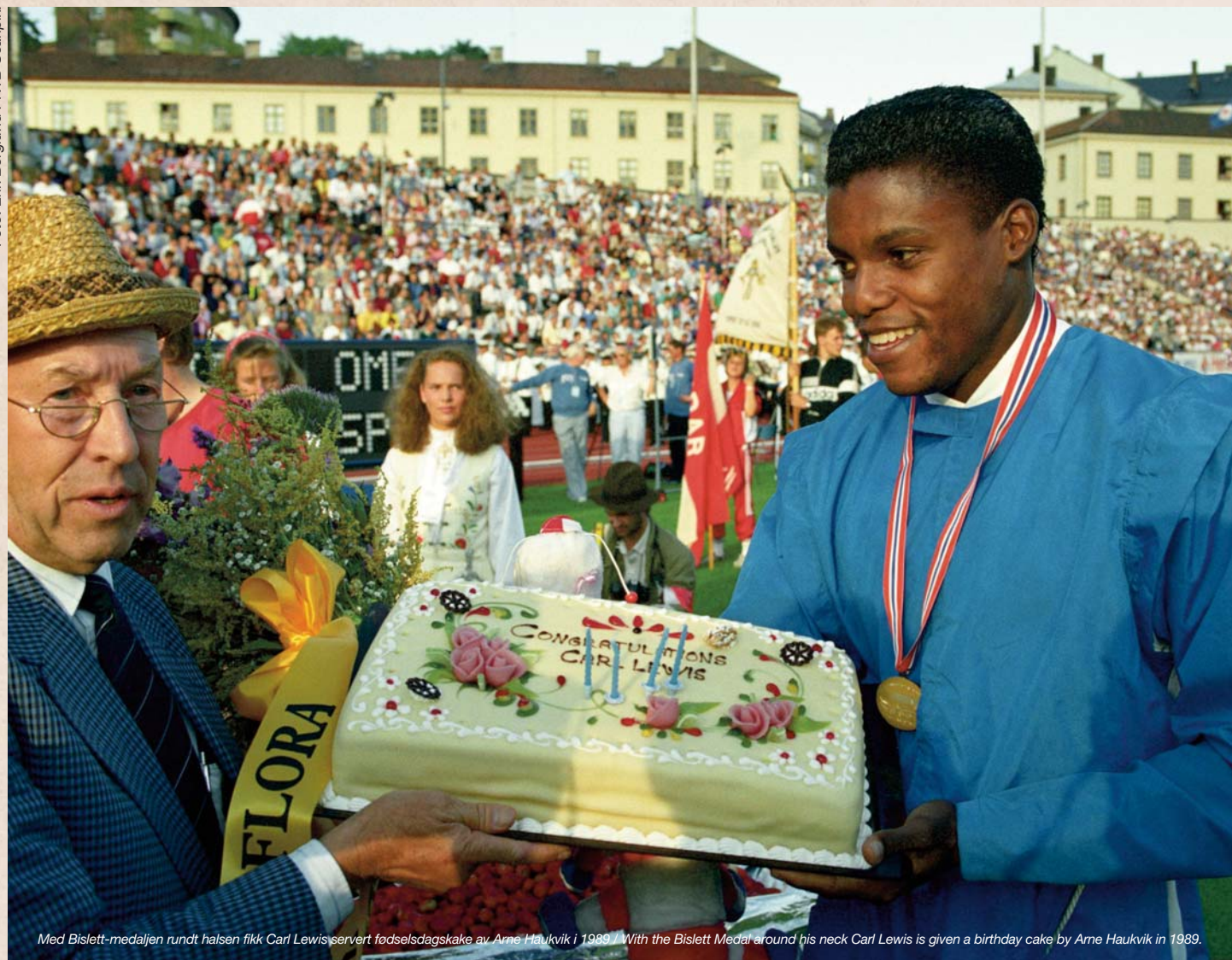
Både Sebastian Coe og Steve Ovett har satt rekorder på en engelsk mil på Bislett, men ingen andre enn Steve Cram kan vise til verdensrekord og fire strake «drømmemil»-seire. I kjølvannet av C&O var Cram en dominerende Bislett-utøver på 80-tallet. Han debuterte med andreplass på en engelsk mil i 1980, ble nummer seks året etter før han i Bislett-sammenheng slo igjennom med seier på en 800-meter i 1983 med 1.43,61. To år senere ble han historisk. Med starttid så sent som 23:26 på grunn av amerikansk TV utklasset han det knallsterke feltet, som også inneholdt Sebastian Coe, og forbedret Coes verdensrekord med 1,01 sekund. Publikum var i kjempestemning etter Ingrid Kristiansen og Said Aouitas rekorder tidligere på kvelden. 3.46,32 led den nye rekorden på.

- Drømmemilen var årets store mål, sa Cram til Aftenposten etter løpet.

- Både Seb og jeg hadde lange forberedelser til dette løpet bak oss. Husk også at Seb hadde verdensrekorden, og at jeg bare hadde slått ham en gang tidligere.

- Når så løpet endte med overlegen seier og verdensrekord, setter jeg dette høyere enn rekorden jeg satte på 1500 meter tidligere i sesongen. Etter rekordløpet fulgte Cram opp seier på en engelsk mil i 1986, 1987 og 1988 før han ble nummer fire i 1989 og nummer tre i sin siste Bislett-start i 1993.

Steve Ovett vant OL-gull, OL-bronse, EM-gull og EM-sølv i sin karriere. Satte fem verdensrekorder. Steve Cram vant OL-sølv, VM-gull, to EM-gull og EM-bronse i sin karriere. Satte fire verdensrekorder. Dave Moorcroft vant to EM-bronse og satte én verdensrekord i sin karriere. ■



Med Bislett-medaljen rundt halsen fikk Carl Lewis servert fødselsdagskake av Arne Haukvik i 1989. With the Bislett Medal around his neck Carl Lewis is given a birthday cake by Arne Haukvik in 1989.

KONGEN fikk kake

Kongen kom, løp og spiste. Ikke en gang det faktisk at han ble slått på 100-meteren av landsmannen Calvin Smith ødela Carl Lewis' bursdagsfeiring på Bislett i 1989.

Tre ganger gjestet «kong» Carl Lewis Oslo som aktiv – i tillegg til at han var æresgjest under fjorårets stevne. I 1981 vant han en jevn lengdekonkurranse mot landsmannen Roy Mitchell. Begge hoppet 8,03, men Lewis vant på bedre nest lengste hopp. Åtte år senere fylte han Bislett med 24 000 tilskuere på sin 28. bursdag – og på toppen av sin karriere. Mens tilskuerne sang bursdagsangen så det runget over den ærverdige arenaen, og Lewis fikk kake av Arne Haukvik, var Calvin Smith frekk nok til å stikke av med seieren. Resultatene var 10,05 mot 10,11. Men Lewis reiste ikke helt tomhendt hjem, ettersom han ble tildelt Bislett-medaljen for sine prestasjoner. Året etter var han tilbake og vant distansen på 10,26 – ett hundredel foran Linford Christie. Carl Lewis' merittliste er av det utrolige slaget med ni OL-gull og åtte VM-gull. I tillegg satte han tre verdensrekorder på 100 meter og åtte rekorder på stafett.

DEN ENESTE MAROKKANER

Marokko har fostret mange store løpere de siste tiårene, men ingen større enn Said Aouita. På 80-tallet var han den mest komplette mellom- og langdistanseløperen i verden. I løpet av karrieren sikret han seg både OL- og VM-gull, og han satte totalt fem verdensrekorder – hvorav én på Bislett. Som den eneste marokkaneren som har klart dette. 27. juli 1985 ble en merkedag. Etter å ha løpt fem kilometer, var han ett hundredel foran rekorden David Moorcroft satte på Bislett i 1982. Med 13.00,40 var han også veldig nær å bli første løper under 13 minutter. Det ble han imidlertid først to år senere da han løp på 12.58,39 i Italia. Fem ganger sto Aouita på startstreken i Oslo – fire ganger under Bislett Games. Det ga fem seire på fire distanser. 13.04,52 og 13.00,40 på 5000 meter i 1985, 27.26,11 på 10 000 meter i 1986 (hans personlige rekord på distansen),

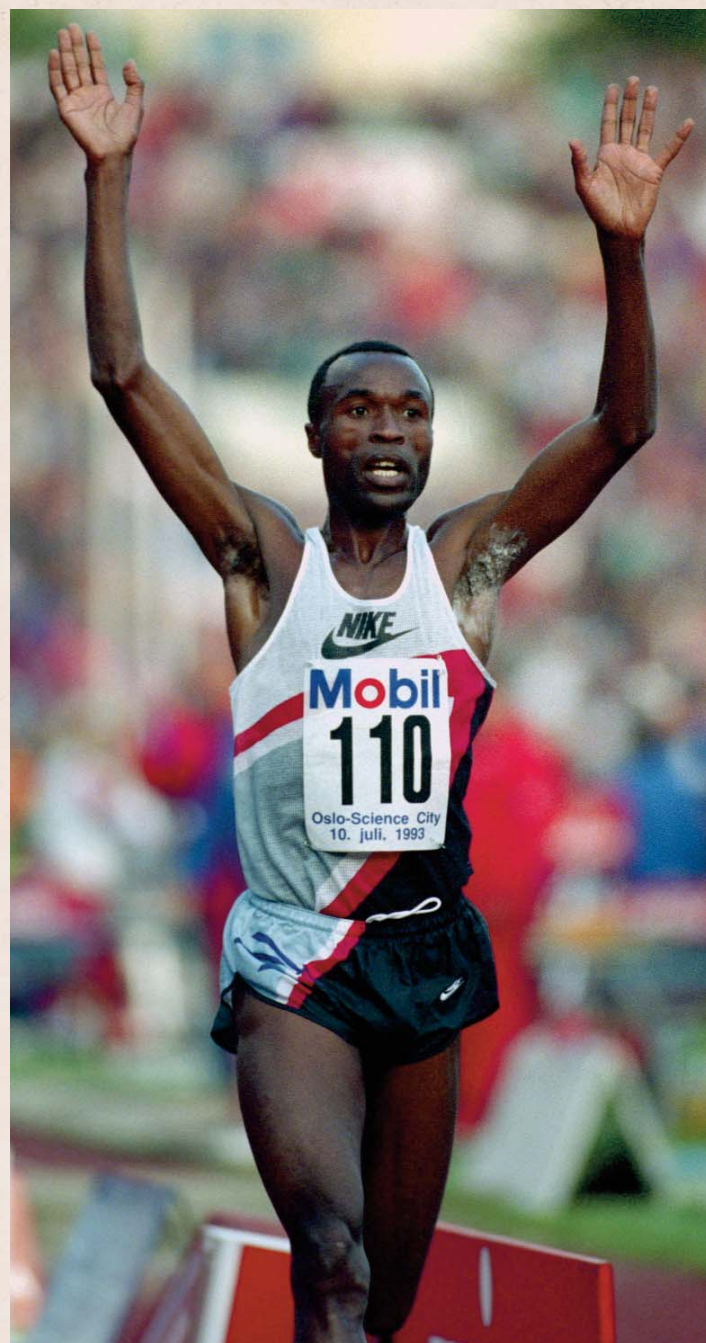
3.30,69 på 1500 meter i 1987 og 7.3479 på 3000 meter i 1988. Han fikk i likhet med alle andre verdensrekordsettere Bislett-medaljen for prestasjonen i 1985.

EN SPENSTIG SVENSK

To år etter at Aouita fikk medaljen ble den tildelt svenske Patrik Sjöberg. Selv om cubanske Javier Sotomayor har banerekorden på Bislett med 2,37, er kanskje Sjöberg den høydehopperen som har markert seg kraftigst på «The World Record Track». Totalt har vi funnet seks Bislett-startere på Sjöberg fra hans debut og seier i Bislett Games 1983 med 2,33 til han avsluttet Bislett-karrieren med seier under Mobil Bislett Games i 1996 med 2,31. Hans beste resultat fra Bislett kom i 1987 da han hoppet 2,36. Sjöberg, som vant to OL-sølv, en OL-bronse og ett VM-gull, er fortsatt europarekordholder i høyde med 2,42 – som også lenge var verdensrekord.



Said Aouita.



Årene fra 1990 til 2000 er kanskje de beste i norsk friidretts historie. Og under ExxonMobil Bislett Games var norske utøvere ofte de toneangivende. Eksempelvis fikk vi i 1994 seks norske rekorder på én og samme kveld, og Trine Hattestad avsluttet tiårsepoken med verdensrekord i spyd i 2000. Men også utenlandske stjerner gjorde seg bemerket. På de neste fem sidene skal vi se nærmere på det fantastiske tiåret som fortsatt huser femten av Bisletts banerekorder.

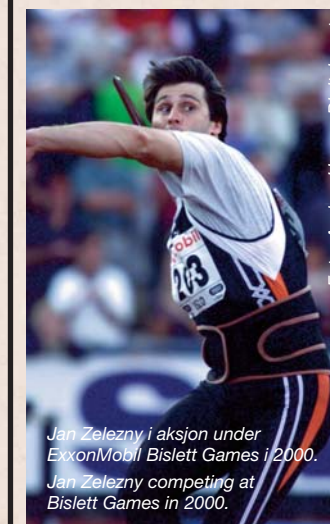
En NY barriere ble brutt

og ble nummer to med 27.16,81. Året etter var Sigei tilbake på Bislett – og denne gangen var det han som skulle ha hovedrollen. Han forbedret landsmannens rekord med mer enn seks sekunder da han løp inn til 26.52,53. Men det så lenge stygt ut for den

planlagte rekorden. En voldsom avslutning sikret imidlertid rekord. Han trengte 63 sekunder på susterunden, brukte 58, og Bisletts 61. rekord var et faktum. Sigei ble også nummer to på 5000-meteren under Bislett Games i 1995 med 13.06,15.

Spyd-kluss for tsjekkisk HELT

Det var mye kluss med nye spydmodeller på 90-tallet. Etter at øst-tyske Uwe Hohn kastet 104,80 meter i Øst-Berlin i 1984, måtte noe gjøres. Øvelsen var rett og slett blitt for farlig. Spydet ble modifisert, men i flere år var det mange uklarheter rundt godkjente og ikke godkjente spydmodeller. Alt i 1987 kastet Zelezny 87,66 og noterte seg for sin første verdensrekord. Ni år senere fikk han opp utrolige 98,48 – en rekord som fortsatt lever trygt. I mellomtiden hadde han regelmessig gjestet Bislett Games. Han debuterte med seier og verdensrekord på 89,66 i 1990 og vant året etter med 85,64. I 1992 vant han så med 94,74. Det var langt over gjeldende verdensrekord på 91,46, men dette resultatet ble aldri godkjent som rekord fordi spydet ikke tilfredsstilte det internasjonale friidrettsforbundets tekniske krav. Tsjekkeren var tilbake med andreplass i 1995 (89,30), seier i 1997 og 2000 (88,46 og 90,56), før han avsluttet Bislett-karrieren med femteplass på 82,70 i 2005. Senere har Zelezny, som fikk Bislett-medaljen for sin rekord tilbake i 1990, ofte vært tilbake – både som trener og gjest. ■



Jan Zelezny i aksjon under ExxonMobil Bislett Games i 2000. Jan Zelezny competing at Bislett Games in 2000.

Ron Clarke tjuvstartet det som skulle bli Bislett Games med å bli første løper under 28 minutter på 10000-meteren i 1965. Atten år senere ble en ny barriere brutt da kenyeneren Yobes Ondieki med 26.58.38 ble første løper under 27 minutter. Også det på Bislett.

Allerede etter 5000 meter var Ondieki godt foran skjema med en passering på 13.28,05. To kilometer senere ristet han av seg landsmannen William Sigei – og avsluttet deretter løpet i ensom majestet.

- Selv om jeg ikke hadde mye erfaring på distansen hadde jeg løpt 5000 meter på 13,01, så hvorfor kunne jeg ikke løpe under 27 minutter på den doble distansen, sa Ondieki etter løpet som han hevdet å ha planlagt siden november året i forveien. Ondieki hadde i løpet av karrieren ytterligere tre stater i Bislett Games. Han vant 5000-meteren i 1989 med 13.04,24, ble nummer fire på 3000 meter året etter med 7.41,88 og nummer tre på 5000-meteren i 1991 med 13.14,98.

ANDREMANN SLO TILBAKE

I 1992 og 1993 hadde han blitt verdensmester i terrængløp, og da Ondieki satte sin rekord, var det William Sigei som holdt lengst følge

Banebrytende BANEREKORDER

Michael Johnson, Hicham El Guerrouj, Jonathan Edwards, Merlene Ottey og Heike Drechsler brøt alle sammen barrierer under sine mange Bislett-opptredener på 90-tallet. Vi har sett nærmere på disse. Andre som brøt magiske grenser da de satte banerekorder i denne epoken, var Tim Lobinger med 6,00 i stav (1999), Werner Günthör med 22,02 i kule (1991) og Gwen Torrence med 21,94 på 200-meteren (1994).



Foto: Anders Hoven, Digitalsport



Foto: Anders Hoven, Digitalsport



Foto: Anders Hoven, Digitalsport

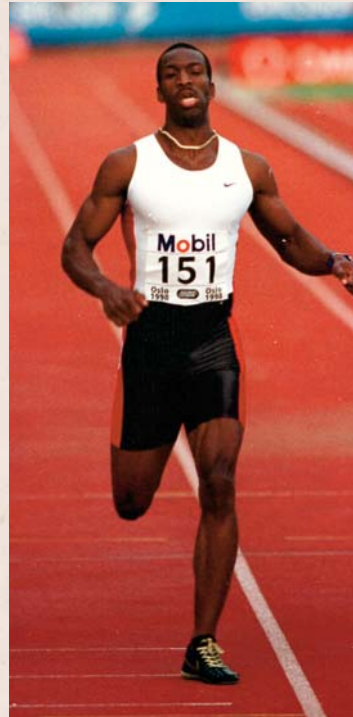


Foto: Anders Hoven, Digitalsport

HEIKE DRECHSLER:

Den øst-tyske jenta var ubeseiret i seks Bislett-startar fra 1986 til 1994. Hun vant 100-meteren i 1986 (10,80w) og 1988 (10,91) og lengde i 1987 (7,33w), 1990 (7,08), 1993 (7,10) og 1994 (banerekord med 7,29). Drechsler avsluttet Bislett-karrieren med sjetteplass i lengde med 6,60 i 2000. Hun fikk Bislett-medaljen i 1994 og er sammen med amerikanerne Jackie Joyner-Kersey (7,26 i 1994) og Tianna Bartoletta (7,02 i fjor) de eneste med gyldige sjumetershopp på Bislett. Drechsler har to OL-gull, to VM-gull og ytterligere 23 mesterskapsmedaljer av forskjellige valører. Hun satte åtte verdensrekorder i løpet av karrieren.

MERLENE OTTEY:

I en karriere som strakte seg fra 1979 til 2012 løp hun faktisk ikke mer enn tre 100-metere under Bislett-gallaene. Det ga imidlertid tre seire og ingen løp over 11 sekunder. I 1991 vant hun med 10,88, i 1993 med 10,94 og i 1996 med 10,95. Ottey fikk Bislett-medaljen i 1991 og har tre VM-gull og ytterligere 28 mesterskapsmedaljer av forskjellige valører. Hun satte fem verdensrekorder i løpet av karrieren.

JONATHAN EDWARDS:

Verdensrekordholderen i tresteg med 18,29 gjorde tre starter under ExxonMobil Bislett Games, med tre seire som resultat. Hans første start var i 1996 da han hoppet 17,68. To år senere satte han den fantastiske banerekorden på 18,01, mens han i 2002 vant med 17,51. Foruten Edwards er det bare Kenny Harrison (18,09) og Teddy Tamgho (18,04) som har brutt denne grensen, og Bisletts banerekord er det fjerde beste resultatet i øvelsen gjennom tidene. Edwards har ett OL-gull, to VM-gull og ytterligere åtte mesterskapsmedaljer av forskjellige valører. Han satte tre verdensrekorder i løpet av karrieren.

HICHAM EL GUERROUJ:

En engelsk mil, eller «The Dream Mile» som den kalles på Bislett, er kanskje den mest legendariske øvelsen under ExxonMobil Bislett Games. Hicham El Guerrouj vant den tre ganger fra 1997 til 2002. Etter å ha Bislett-debutert i 1994 med 3.53,71 og en åttendeplass, ble han nummer to på 1500-meteren med 3.31,53 året etter. Så kom den første drømme-seieren, og vinnertiden 3.44,90 er fortsatt banerekord og en tid kun Noah Ngeny og Noureddine Morceli har løpt raskere enn i verden. Året etter løp han banerekorden på 1500 meter ned til 3.29,12, før han avsluttet med seire på en engelsk mil i 2000 og 2002 på henholdsvis 3.46,24 og 3.50,12. El Guerrouj fikk Bislett-medaljen i 2000 og har to OL-gull, fire VM-gull og ytterligere 10 mesterskapsmedaljer av forskjellige valører. Han satte fem verdensrekorder i løpet av karrieren.

MICHAEL JOHNSON:

Med Bisletts krappe svinger sto Michael Johnson for en grense-sprengende prestasjon da han i 1995 vant 400-meteren på 43,86. Den dag i dag en tid kun sju løpere har løpt fortere enn i verden og bare 68/100 bak hans verdensrekord. Johnson noterte seg for i alt fire Bislett-startar. I tillegg til banerekorden vant han 400-meteren i 1993 med 44,89, ble nummer to på 200-meteren i 1996 med 19,85 og nummer tre på 400-meteren i 1998 med 44,58. Johnson har fire OL-gull og åtte VM-gull, og han satte sju verdensrekorder i løpet av karrieren.

Foto: Anders Hoven, Digitalsport.



Trine Hattestad jubler for verdensrekord i sin siste Bislett-start i 2000 / Trine Hattestad celebrates her world record after her last participation at ExxonMobil Bislett Games in 2000.

Kjappe fakta: Trine Hattestad

Trine Hattestad vant OL-gull i 2000, OL-bronse i 1996, VM-gull i 1993 og 1997, VM-bronse i 1999 og EM-gull i 1994. Hun satte 17 norske rekorder, vant 14 NM-gull og fem kongepokaler. Dessuten vant hun åtte seire i Golden League, sammenlagtseieren i 2000 og satte tre verdensrekorder i løpet av karrieren. Trine ble tildelt Bislett-medaljen i 1987. Avslutningssesongen ble spesiell. Hun satte verdensrekord på Bislett, var med å dele jackpoten i Golden League, vant Grand Prix sammenlagt og i hennes femte OL ble det til slutt gull.

Trine på Bislett Games

Her er Trines resultater og plasseringer på Bislett Games.

1986: 67,80 (2)	1994: 71,32 (1)
1987: 66,42 (4)	1996: 67,06 (1)
1989: 71,12 (2)	1997: 69,36 (1)
1991: 68,98 (1)	1998: 62,58 (5)
1992: 67,22 (1)	1999: 62,68 (3)
1993: 72,12 (1)	2000: 69,48 (1)

PANG- avslutningen



Foto: Digitalsport.

Hun hadde dominert spydøvelsen og gledet Bislett-publikummet i over ti år. Hva var vel da mer naturlig enn at Trine Hattestad i 2000 avsluttet karrieren med 69,48 og verdensrekord på «The World Record Track».

- Helt klart min beste Bislett-prestasjon, sier Trine – nå femten år senere.
- I mitt siste kast i min siste Bislett-konkurranse ble det verdensrekord og seier.
- Etter å ha gjort en ganske dårlig konkurranse hadde jeg kniven på strupen foran siste omgang. Husker jeg var heltent på å gjøre et godt kast, ettersom jeg mener å erindre at jeg lå som nummer to eller tre før dette kastet. Jeg fikk til et bra kast der jeg traff godt, sier hun.
Resultatet var en forbedring av hennes

egen rekord satt i Roma en måned tidligere med 1,26 meter.

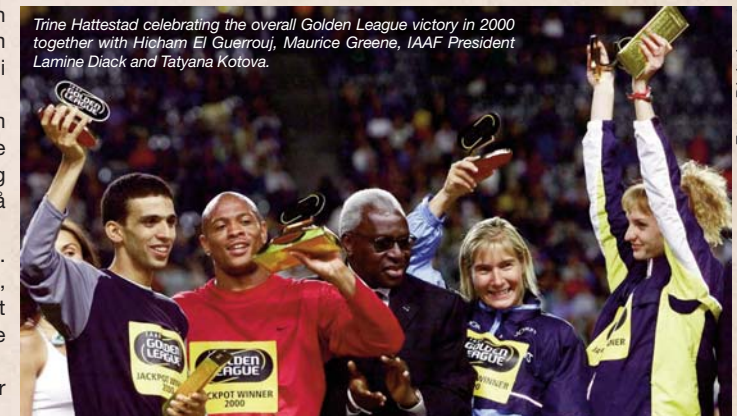
FANTASTISK PUBLIKUM

- Jeg har alltid satt veldig pris på Bislett stadion, og ikke minst Bislett-publikummet, sier Trine videre. I løpet av Bislett-karrieren, som strekte seg fra en andreplass i 1986 og frem til rekorden i 2000, vant hun spyd sju ganger. Lengsteresultatet med den gamle spydtypen, som ble brukt frem til 1999, var 72,12 – som ga seier i 1993.
- Jeg følte alltid at jeg ble båret frem ved hjelp fra Nordre Sving og Store Stå og kan nesten ikke huske at jeg gjorde en dårlig konkurranse på denne banen.
- Tror det var noe med hele settingen. Jordbærpartyet hos Arne Haukvik, pressekonferansene og ikke minst menneskene rundt dette stevne gjorde det til noe spesielt.
- Det betydde mye å prestere der, sier hun.

MANGE GODE MINNER

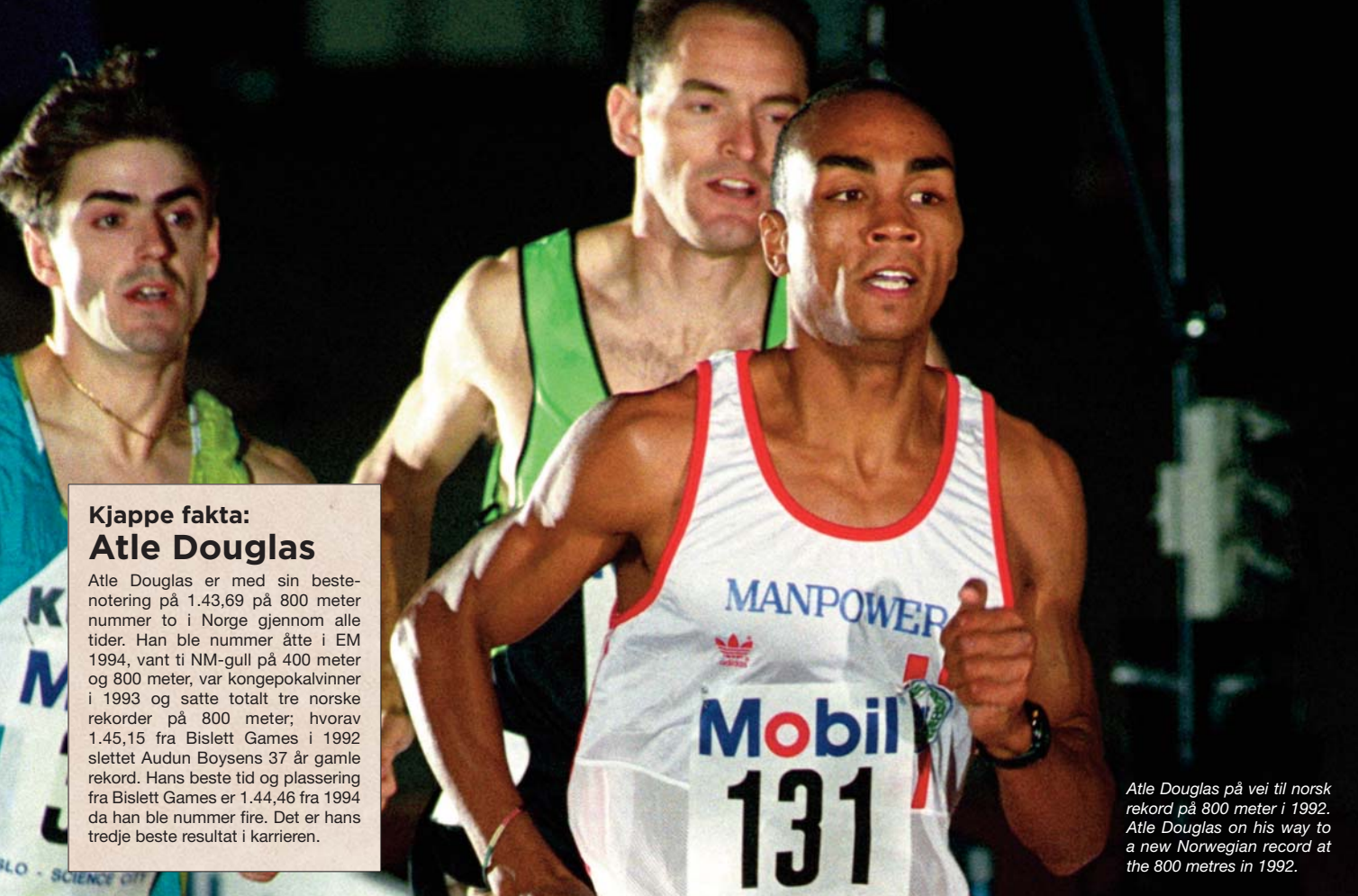
Trine sier hun også har mange gode Bislett-minner som tilskuer.
- Jeg har sett flotte løp og mange supre verdensrekorder. Husker spesielt godt hvor gøy det var å se Grete og Ingrid da de var på topp.
- Etter at jeg la opp, har jeg også vært der flere ganger, og jeg har blant

annet kost meg med gode spydkast fra Andreas Thorkildsen.
- Arenaen har også blitt flott, og det er noe Bislett fortjener.
- Og det fortjener også den supre gjengen som har stått på for å få til et flott stevne som år etter år har betydde mye for oss nordmenn, sier Trine. ■



Trine Hattestad celebrating the overall Golden League victory in 2000 together with Hicham El Guerrouj, Maurice Greene, IAAF President Lamine Diack and Tatyana Kotova.

Foto: Digitalsport.



**Kjappe fakta:
Atle Douglas**

Atle Douglas er med sin beste-notering på 1.43,69 på 800 meter nummer to i Norge gjennom alle tider. Han ble nummer åtte i EM 1994, vant ti NM-gull på 400 meter og 800 meter, var kongepokalvinner i 1993 og satte totalt tre norske rekorder på 800 meter; hvorav 1.45,15 fra Bislett Games i 1992 slettet Audun Boysens 37 år gamle rekord. Hans beste tid og plassering fra Bislett Games er 1.44,46 fra 1994 da han ble nummer fire. Det er hans tredje beste resultat i karrieren.

Atle Douglas på vei til norsk rekord på 800 meter i 1992. Atle Douglas on his way to a new Norwegian record at the 800 metres in 1992.

Foto: Erik Johansen, NTB Scanpix.



Steinar Hoen during ExxonMobil Bislett Games in 1997.

Foto: Bjørn Sigurdson, NTB Scanpix.

- Synd lista ikke lå høyere

- Det jeg husker best fra min egen Bislett-karriere, er rekordhoppet i 1994, sier Steinar Hoen.

**Kjappe fakta:
Steinar Hoen**

Steinar Hoen vant EM-gull i høyde i 1994, EM-bronse innendørs i 1996, har en femteplass fra OL i 1996 og to fjerdeplasser fra VM i 1995 og 1997. Han har totalt sju norske mesterskap i høyde, vant kongepokalen i 1991 og 1994 og ble tildelt Bislett-medaljen i 1995. Den norske rekorden i høyde forbedret han sju ganger, fra 2,28 til dagens rekord på 2,36, og han vant Bislett Games i 1994 og 1997.

- Det var første gang jeg vant Bislett Games, og samtidig satte jeg ny norsk rekord med 2,35.

- Akkurat det rekordhoppet er et av de beste jeg har gjort. Hoppet er ved hjelp av video senere målt til 2,38-2,39. Bare så synd at listen lå på 2,35.

- Jeg vant også Bislett Games i 1997 med et hopp på 2,33 og gjorde senere tre forsøk på ny norsk rekord 2,37. Det var da blitt så seint på kvelden at alt annet på stadion var ferdig. Men alle tilskuerne satt igjen

og fulgte med meg når jeg forsøkte meg på rekordhøyden. Dessverre så ble det tre riv, sier han nå.

- Det minnet jeg kommer på først som tilskuer, er da Carl Lewis i 1989 kom til Bislett Games for første gang på mange år. Jeg hadde høsten 1988 sett duellen han hadde med Ben Johnson i Seoul, og det at jeg fikk se ham live på Bislett, og at hele Bislett Stadion sang bursdagssangen hans, er et minne som sitter langt inne, sier Steinar. ■

**Kjappe fakta:
Hanne Haugland**

Hanne Haugland vant VM-gull i høyde i 1997, EM-sølv innendørs i 1989 og VM-bronse innendørs i 1997. Hun ble nummer fem i EM i 1994, nummer seks i VM i 1995 og nummer åtte i OL i 1996. Hun har 16 norske mesterskap i høyde, lengde og tresteg og vant fem kongepokaler. Haugland ble tildelt Bislett-medaljen i 1994, har vært norsk rekordholder i høyde siden 1987, og har i dag rekorden med 2,01. Hun har flere seire på Bislett Games, der hennes rekord på 1,97 fra 1994 er hennes beste resultat.

Hanne Haugland celebrating her Norwegian record in 1994.

- Mitt beste minne fra Bislett henger tett sammen med min beste prestasjon i forbindelse med Bislett Games, sier Hanne Haugland.

- Året var 1994, og mange av de beste på landslaget hadde allerede

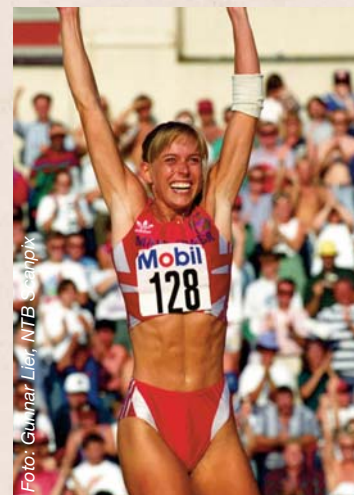


Foto: Gunnar Lier, NTB Scanpix.

prestert gode resultater. - Jeg mener at jeg hadde slitt med litt smårusk i starten av sesongen, men at jeg var blitt utrolig inspirert av de andres fremganger. Jeg husker godt spenningen den siste uken inn mot stevnet. Ting stemte mer og mer, og jeg gledet meg noe voldsomt, sier hun nå.

Knuste spøkelsesrekorden

I 37 år regjerte Audun Boysen på toppen av den norske 800-meterlisten. Da han endelig ble slått, var to nordmenn under i samme løp. Bislett Games hadde nok en gang skrevet friidrettshistorie.

4. juli 1992 var Boysen historie. Som femtemann i 800-meterfeltet under Bislett Games den kvelden kom Douglas i mål på 1.45,15. Mosegrodde 1.45,9 var omsider slått. To plasser bak kom Vebjørn Rodal i mål på 1.45,33. Også han under den gamle rekorden.

- Selv om jeg i ettertid løp fortere, også under Bislett Games, var det tross alt noe spesielt å slå den norske rekorden, sier Douglas nå.

- Fra Bislett-historien husker jeg ellers at Sebastian Coes verdensrekord på 800 meter med 1.42,4 i 1979 var en stor opplevelse.

- Han hadde en løpsstil som jeg ble veldig fascinert av. Det var en flyt og en bevegelse som jeg ikke hadde sett for. Ren skjær kunst og en inspirasjon jeg tok med meg videre, sier Douglas.

MOT KIPKETER

- Det jeg faktisk husker best fra min egen Bislett-karriere, er et løp i junior-klassen i 1991, sier Rodal.

- Jeg løp blant andre mot Wilson Kipketer (som senere ble Rodals kanskje hardeste konkurrent), britten Curtis Robb og vår egen Bjørn Arild Bøhlegg.

- Jeg husker ikke hva jeg løp på (han fikk 1.47,08), men det var et utrolig hardt løp som skapte mye motivasjon for meg senere, sier han.

- Ellers husker jeg jo at jeg i 1996 ledet på Kipketer til det gjensto 50 meter, bare for å tape spurten. Men det var første gang noen hadde tapt et løp og likevel løpt på 1.42-tallet, sier Rodal - som fikk 1.42,95. Hans nest raskeste løp i karrieren, bare bak OL-gullet fra Atlanta på 1.42,58. Rodal satte også norsk rekord på distansen under Bislett Games i 1994 med 1.43,50.

KOLLEGA CRAM

- Av Bislett-minner er nok Steve Crams verdensrekord på en engelsk mil fra 1985 det jeg husker best. Jeg husker også Coe, men Crams løp var det første jeg og faren min satt og så på TV og som jeg husker detaljer fra. Det løpet var med på å styrke min interesse for mellomdistanseløping ytterligere, sier Rodal.

- Litt artig er det at vi i dag er ekspert-kommentatorer for henholdsvis NRK og BBC og treffes ofte.

- Said Aouitas verdensrekord på 5000 meter på 13.00,40, Yobes Ondieki's løp under 27 minutter på 10 000 meter og Trines verdensrekord i spyd fra 2000 husker han også godt. - I det hele tatt har Bislett skapt mye friidrettshistorie og betydning enormt mye for meg, sier han. ■

**Kjappe fakta:
Vebjørn Rodal**

Vebjørn Rodal vant OL-gull i 1996, VM-bronse i 1995 og EM-sølv i 1994, og han har også EM-bronse innendørs fra 1998. Hans vinnertid og personlige rekord fra Atlanta-OL på 1.42,58 gir ham ved inngangen til årets sesong en fjortendeplass i verden gjennom alle tider. Tiden var også olympisk rekord i 16 år. Rodal har åtte NM-gull på 800 meter og 1500 meter, han vant kongepokalen i 1992 og ble tildelt Bislett-medaljen i 1996. Han satte i alt åtte norske rekorder på 400 meter, 800 meter og 1000 meter - og har fortsatt rekorden på de to lengste av disse distansene. Under Bislett Games vant han 800-meteren i 1998, ble nummer to i 1994, 1996 og 1997 og nummer tre i 1995 og 2000.

Vebjørn Rodal (18) during the 800 metres at ExxonMobil Bislett Games in 1997.



Foto: Anders Hoven, Digitalsport.

- HERLIG seiersrunde

- Det å få løpe seiersrunde for et fullsatt Bislett stadion er noe jeg aldri glemmer, sier Geir Moen.

- 200-meteren i 1994 er nok også min beste prestasjon på stevnet, sier han nå i ettertid.

20.40 stoppet klokka på, og det var en forbedring av hans egen norske rekord med to hundredeler.

- Grunnen til at jeg nok husker det så godt, var at det var min første seier i hovedstevnet, og alt det som skjedde rundt. Både før, under og etter løpet.

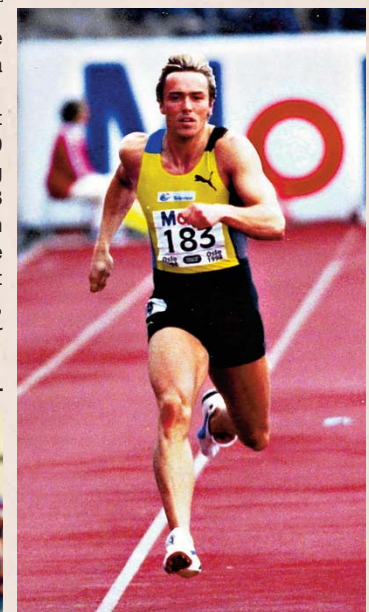
- Men også at dette var spranget videre fra en vellykket innendørs-sesong og oppkjøring mot et meget vellykket EM i Helsingfors noen få uker etter, sier han.

- Bislett-brølet er spesielt for et løp,

men ekstra spesielt når man bryter mållinjen som vinner, sier han.

- Noe annet jeg også husker godt, er mitt første jordbærparty i Arne Haukviks idylliske hage. Her fikk man i fred og ro hilse på alle stjernene som skulle delta. Det var en spesiell og avslappet atmosfære hvor man kom i prat med andre utøvere man i utgangspunktet kanskje ikke hadde turt å hilse på, og på langt nær pratet med, i en mer presset konkurranse-settning på Bislett stadion.

- Av alle stevner jeg har reist rundt og deltatt på, så har jeg aldri opplevd en slik sammenkomst hvor stort sett alle utøvere frivillig stilte opp og storkoste seg. Dette jordbærpartiet har også satt en standard som mange arrangører etter hvert prøvde å følge, men aldri klarte å kopiere, sier Geir. ■



**Kjappe fakta:
Geir Moen**

Geir Moen vant EM-gull på 200 m og ble nummer to på 100 m i 1994. Han er innendørs verdensmester på 200 m i 1995 og har totalt 18 norske mesterskap på 100 m og 200 m (ni på hver). Moen vant kongepokalen i 1995 og 1996 og ble tildelt Bislett-medaljen i 1995. Han satte i alt to norske rekorder på 100 m og ni på 200 m og deltok årlig i Bislett Games til 2002, der han blant annet ble nummer to både på 100 m og 200 m i 1997 med 10,20 og 20,23w.

Bildetekst: Geir Moen (183) under ExxonMobil Bislett Games i 1998.

Geir Moen (183) during ExxonMobil Bislett Games in 1998.

Foto: Anders Hoven, Digitalsport

- Glemmer ALDRI publikumsstøtten

- Høyde for kvinner var tidlig på programmet, og stevnet hadde ikke tatt helt av ennå. Starten av konkurransen gikk fint, og jeg skulle hoppe på norsk rekord på 1,95. Da jeg sto og konsentrerte meg, var støtten fra publikum helt formidabel. Jeg fikk gåsehud og tårer i øynene.

Lykken var derfor stor da jeg klarte både denne og neste høyde, 1,97, sier hun.

- Av tidligere minner fra Bislett er mange knyttet til mellom- og langdistanse. Og jeg husker godt at det var en stor drøm å få delta på Bislett Games. Mitt første stevne var i lengde, og jeg husker jeg ringte Svein Arne Hansen og lovet ham å hoppe mitt første seksmetershopp på Bislett.

- Jeg hadde hoppet 5,95 på Haugesund stadion onsdagen før. Det var veldig ulikt meg å være så frempå, og jeg er takknemlig for at Hansen skjønnte hvor viktig dette var. - For ordens skyld, jeg holdt løftet mitt og hoppet personlig rekord og 6,14, sier Hanne. ■



Foto: Eirik Forde og Anders Hoven, Digitalsport.

DE FIRE STORE

Vi snakker ikke om Ibsen, Bjørnson, Kielland og Lie, men om fire etiopiske løpere som siden slutten av 90-tallet har satt like markante spor i friidrettshistorien som de fire forannevnte har gjort det på det litterære plan. Og de har også satt sine spor under ExxonMobil Bislett Games.

Selv om vi ikke har glemt legender som Abebe Bikila og Miruts Yifter, var det på først på 90-tallet at etiopiske langdistanseløpere for alvor begynte å gjøre seg gjeldende. Siden har de tatt over det hegemoniet som Kenya på sett og vis hadde i årene forut. I dag står fortsatt Kenenisa Bekele med verdensrekorden på 5000 meter inne og ute og 10 000 meter, Haile Gebrselassie med rekorden på 20km og en times løp og Tirunesh Dibaba med rekorden på 5000 meter og 15 kilometer. Det er disse tre som sammen med Meseret Defar utgjør våre «fire store».

HAILE GEBRSELASSIE
I likhet med Gebrselassie er komplett Gebrselassie kanskje tidenes mest komplette langdistanseløper. Gjennom karrieren sikret han seg to OL-gull, ni VM-gull fra forskjellige mesterskap og satte totalt 21 verdensrekorder. Hvorav en på Bislett. Den 4. juli 1997 forbedret han Salah Hissous rekord på 10 000

meter med nesten sju sekunder til 26.31,32.
- Jeg var litt bekymret da fartsholderen forsvant allerede etter fire kilometer. Men publikum hjalp meg rundt hele banen. De var foran meg hele tiden, sa Gebrselassie etter rekordløpet – som også la grunnlaget for at han ble tildelt Bislett-medaljen. Haile har også banerekorden på 3000 meter med 7.27,42 fra 1998, og han vant 5000-meteren under ExxonMobil Bislett Games i 1999. Ved siden av løpingen har han bygget opp en solid næringsvirksomhet i hjemlandet og satser i fremtiden også på en politisk karriere.

KENENISA BEKELE

I likhet med Gebrselassie er komplett løper som har vunnet det meste i sin karriere. Tre OL-gull, seks VM-gull og totalt fire verdensrekorder er noe av det han kan skilte med. Og fortsatt er han gjeldende rekordholder på 5000 meter utendørs og innendørs, samt på 10000 meter. I Bislett-sammenheng

huskes han først og fremst for bane-rekorden på 5000 meter fra 2003 på 12.52,26, men han vant også distansen i 2009. Han fikk Bislett-medaljen i 2012.

TIRUNESH DIBABA OG MESERET DEFAR

De to rivalene har delt på rekorder og seire på 5000-meteren under ExxonMobil Bislett Games gjennom de siste ti årene. Dibaba satte den første verdensrekorden av de to med en U20-rekord i 2003. I 2007 forbedret så Defar seniorrekorden til 14.16,63, men bare året etter svarte Dibaba med 14.11,15. Dette er den dag i dag gjeldende verdensrekord på distansen og Bisletts eneste gjenlevende sådan. I Bislett-sammenheng har Dibaba to seire (2006 og 2008), mens Defar har vunnet fire ganger (2007, 2009, 2011 og 2013). De to har naturligvis også mottatt Bislett-medaljen. Defar i 2007 og Dibaba året etter. Dibaba står med tre OL-gull, fem VM-gull og totalt fire

verdensrekorder i karrieren. Defar på sin side har to OL-gull og seks VM-gull ute og inne. Hun har satt fire verdensrekorder i karrieren og har gjeldende rekord på 5000 meter innendørs. Den etiopiske langdistansesuksessen på Bislett har også ført til at den etiopiske foreningen i Norge (DEFIN) mer eller mindre har gjort deler av svingen etter målgang på Bislett til sin. Her har de fra plassene nærmest banedekket hyllet sine landsmenn- og kvinner. På det meste har flere hundre etiopiere vært ringside. ■



Fjorten starter på FEMTEN ÅR og fortsatt har han noe ugjort...



1) Andreas Thorkildsen competing in the ExxonMobil Bislett Games in 2014.
2) Andreas Thorkildsen competing in the ExxonMobil Bislett Games in 2003.
3) Andreas Thorkildsen celebrating his Norwegian record in 2006.

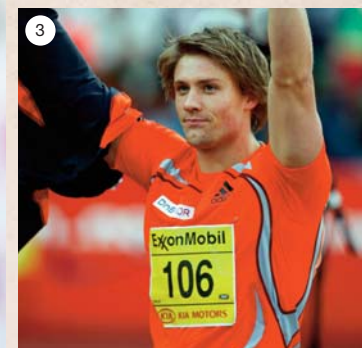
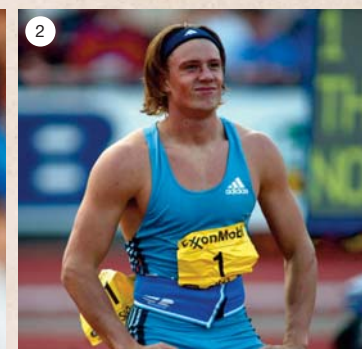


Foto: Anders Hoven, Digitalsport

Foto: Anders Hoven, Digitalsport

Foto: Anders Hoven, Digitalsport

Siden årtusensskiftet har Andreas Thorkildsen båret mye av den nasjonale interessen for ExxonMobil Bislett Games på sine brede skuldre. Etter tre sesonger med mye skader satser en operert Thorkildsen nå mot OL 2016. Han har fortsatt noe ugjort.

Fra debuten i 2000 og frem til og med 2014 har han 14 Bislett Games-startet på 15 år, stevnet i Bergen i 2004 inkludert. Bare i 2011 manglet han på startlisten på grunn av skade. Disse startene har gitt tre seire og hans foreløpig lengste kast. Andreas vant nemlig med 91,59 i 2006, noe som fortsatt er en sjetteplass på verdensstatistikken gjennom alle tider og naturligvis norsk rekord. Den seieren var definitivt en av Andreas' beste konkurranser. Under langt fra optimale forhold slo han sin den gang argeste konkurrent, finske Tero

Pitkämäki, med over fem meter. Til VG sa han rett etter at en slik Bislett-seier nesten var større enn et EM-gull.
- Det er ikke så langt unna, for alle de beste i verden var med på Bislett. Slik sett kan det ofte være vanskeligere å vinne Golden League-stevner enn EM, sa Thorkildsen.

VIL TILBAKE

Men de siste tre sesongene må kunne karakteriseres som en nedtur for Kristiansand-gutten, som i årene fra 2004 til 2011 sikret seg to OL-gull, ett VM-gull, to EM-gull og tre VM-sølv. Skader førte til at det sist sommer ikke var noen vei utenom operasjon, om han fortsatt hadde ambisjoner.
- Hadde det ikke vært for Rio-OL eller lysten til å fortsette karrieren, hadde jeg ikke operert hofta, sa Andreas i et intervju med NRK på forvinteren.
- Operasjonen var helt nødvendig fordi skaden hindret den siste femprosenten av kastingen – og det er fort fem meter i konkurranse. Jeg har

prøvd alt av behandlingsformer, men når det ikke fungerte, var det bare å legge seg under kniven. Det var en slags siste utvei, sa han.

- Jeg føler enda at jeg kan plukke noen medaljer.
- Nå skal jeg prøve å være veldig forsiktig fordi jeg er veldig «keen» på å komme tilbake i 2016. Jeg må prøve å ikke gå på veldig mange smeller frem til jeg skal kaste igjen. Det blir et år hvor jeg skal være forsiktig og prøve å være smart. Dette er siste sjans for å fikse hofta. Hvis jeg ryker på noe mer nå, er jeg ferdig. Og det har jeg ikke tenkt til å risikere, sa han. Så fortsatt kan vi håpe på mer Bislett-moro fra sørlendingen. ■

Plasseringer i Bislett Games:

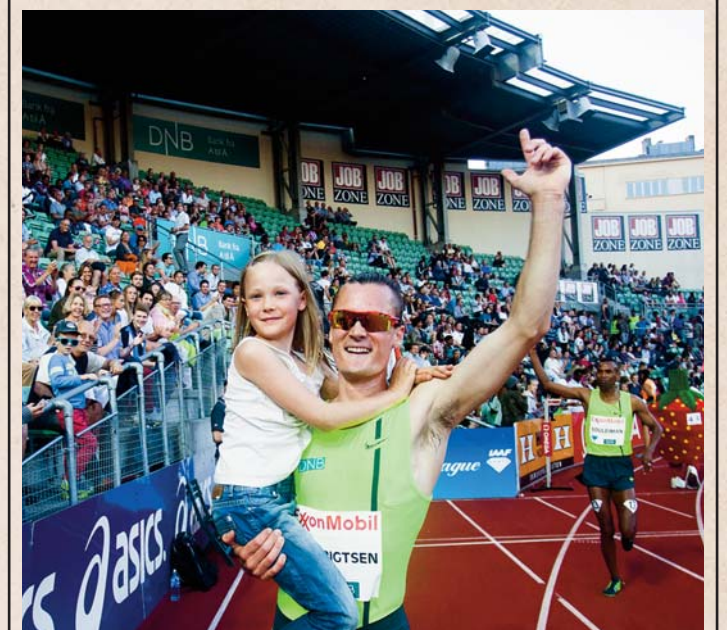
2000: 72,44 (9)	2007: 87,79 (3)
2001: 78,70 (8)	2008: 87,73 (1)
2002: 82,79 (5)	2009: 83,15 (3)
2003: 80,10 (6)	2010: 86,00 (1)
2004: 84,12 (3)*	2012: 82,30 (3)
2005: 87,66 (3)	2013: 80,99 (6)
2006: 91,59 (1)	2014: 72,70 (11)

Med to OL-gull, tre VM-gull og 27 verdensrekorder er Yelena Isinbayeva en av tidenes største friidrettsutøvere. Stavdronningen har også to opptredener under ExxonMobil Bislett Games. Og to seire.

Isinbayeva Bislett-debuterte i 2007, vant og forbedret bane-rekorden til 4,85. Et resultat som er et stykke bak hennes verdensrekord på 5,06, men et resultat som like fullt bare tre andre jenter har prestert.

To år senere, i 2009, var hun tilbake – og vant med 4,71. Den russiske jenta har seks konkurranser over fem meter, og hennes banerekord fra Bislett er per dato hennes 23. beste konkurranse. ■

Tok Oslo med STORM



Henrik Ingebrigtsen jubler for norsk rekord på en engelsk mil sist sommer – med lillesøster på armen. Til venstre ser vi den forrige rekordholderen på distansen, Knut Kvalheim, som satte sin rekord under Bislett-stevnet i 1974 / Henrik Ingebrigtsen celebrating his Norwegian record at 1 mile last summer with his sister. To the left, former record holder Knut Kvalheim – who ran a national record during the Bislett meeting in 1974. Foto: Eirik Forde, Digitalsport.



Det NORSKE fremtids-håpet

Tre år på rad var Usain Bolt hovedattraksjonen under ExxonMobil Bislett Games.

Når jamaicaneren har gjestet Oslo, har det ikke bare vært for å løpe. - Usain byr på seg selv i alle sammenhenger, sier stevnegeneral Steinar Hoen. Som har arrangert pressetreff med Bolt på Flytoget og i den britiske og russiske ambassaden, som har hatt ham som DJ på nachspiel på Lille Bislett etter stevnet, som har hatt gleden av å ha ham som en engasjert starter og premieutdeler under Race Against Malaria – og som har sett ham vinne tre ganger og sette to banerekorder. Usain Bolt debuterte med 19,86 på 200-meteren i 2011, vant den halve distansen på 9,79 året etter og tok sin siste seier i 2013 da han igjen vant 200-meteren på 19,79. Bislett-medaljen fikk han i 2012, og den supplerer seks OL-gull, åtte VM-gull og to VM-sølv. I tillegg har han 26 seire i Golden/Diamond League og har så langt satt åtte verdensrekorder. ■



I en alder av 24 år har Henrik Ingebrigtsen allerede satt sine spor. Og alt tyder på at det er mer i vente.

I Bislett-sammenheng var helt klart fjoråret høydepunktet for meg. Det å endelig lykkes under ExxonMobil Bislett Games var en utrolig god følelse, og jeg begynte allerede dagen etter å glede meg til årets stevne. Fire ganger har ungutten deltatt på denne kanskje mest klassiske Bislett-distansen. - Den første gangen jeg deltok, var jeg skadet (ble nummer elleve med

4.02,18 i 2011). Den andre gangen var jeg stinn av trening (3.57,35 og tolvteplass) og den tredje litt uheldig da jeg nesten gikk i bakken etter en runde (3.58,27 og ellevteplass), sier Henrik, som også har en 1500-meterstart fra 2010 på 3.40,14. Sandnes-gutten kan se tilbake på EM-gull på 1500-meteren fra 2012, sølv fra i fjor, en femteplass fra OL i 2012 og en åttendeplass fra VM i 2013. - I og med at jeg kommer fra en familie som ikke har noen form for friidrettsbakgrunn, eller idrettsbakgrunn for den saks skyld, har jeg egentlig ikke noen spesielt store minner fra ExxonMobil Bislett Games som ikke har noe med mine egne prestasjoner å gjøre, sier han. Vel vitende om at mange allerede har hans prestasjoner notert i minneboka. ■

«Navnet Bislett skrives seg fra en løkkeeiendom (Bi saa lit) på 1600-tallet, som kanskje er oppkalt etter et vertshus ved siden av veien fra Gamle Aker Kirke til Frogner». «Bislett har en høy stjerne internasjonalt, og har blant annet blitt kåret til det tyvende århundrets femte beste stadion av det amerikanske sportsbladet Sports Illustrated».



BISLETT STADION - fra vugge til «The World Record Track»

Mens Bislett Alliansen feirer femti år denne sommeren har Bislett som idrettsanlegg en historie tilbake til slutten av 1800-tallet. Området hvor Bislett stadion i dag står ble opprinnelig brukt av Bislet Tæglverk. I 1898 kjøpte så Oslo kommune et område på 60 000 kvadratmeter av teglverket for å skaffe nordøstlige bydeler en idretts- og lekeplass. Bislett stadion var født.

«Dette området var allerede mye brukt til fysisk aktivitet av ungdommen, sommer så vel som vinter. Kjøpesummen var på en halv million kroner, eller rundt åtte kroner kvadratmeteren. Tomtene ellers i strøket gikk normalt for tre ganger så mye, så kommunen fikk området svært billig. Det var stor byggeaktivitet i Kristiania på slutten av 1800-tallet, men byens regulerings-sjef, Thor Gallus, konkluderte med at den leirholdige jorda på Bislett ikke egnet seg som byggegrunn for boliger.

Blir sports plass

I 1907 søkte idrettsmannen Martinus Lørdahl om å få oppføre et sportshus på plassen, og da ble mesteparten av arealet overlatt til organisert idrettsvirksomhet. For første gang omtales eiendommen som «Bislæt idrætsplads». Martinus Lørdahl (1873-1933) gikk på skøyter, han syklet og løp – og var aktiv i flere foreninger samt opptatt av å få til områder som kunne brukes til idrett. Han regnes som en av pådriverne for å skape forhold for organisert idrettslig aktivitet på Bislett og har fått en plass utenfor stadion

oppkalt etter seg. Åpningen foregikk med stor festivitas i 1908. Banen hadde en omkrets på 300 meter, og Jacob Vaage beskriver i Byminner (1975-76) området slik: «En net pavillion med rummelige omklædningslokaler for damer og herrer, et restaurationsrum. Hr. Martinus Lørdahl har æren av planen og dens virkeliggjørelse. Han har skaffet midlerne mens kommunen har overlatt plassen gratis».

STØRRE KRAV

Forholdene på plassen var de første årene ganske enkle, men så tidlig

som i 1913 ble det spilt landskamp i fotball mot Sverige på Bislett. Etter hvert ble det imidlertid krevd en mer aktiv linje fra kommunen. Det var behov for en sports plass til både sommersport og skøyter. I 1917 overtok derfor kommunen området og gikk umiddelbart i gang med å bygge en helt ny idretts plass. Det ble oppført en større klubb-bygning med treningslokale for boksing og bryting, garderobes, dusj og kafé, og det ble satt opp en stor overbygd tribune. Arkitekt var Ole Sverre og prisen på utbyggingen var 1,1 millioner kroner. Anlegget ble tatt i bruk i 1922. Hovedtribunen foran klubbhuset og tribunen i søndre sving ble reist til VM på skøyter i 1925. Både de første tribunene og taket over Store Stå var av treverk. Mellom 1935 og 1939 ble tribunene lagt om slik at det ble plass til 32 000 tilskuere.

FRA TRE TIL BETONG

I 1938 ble så trekonstruksjonene revet i sin helhet før stadion gjenoppsto i betong i 1940. Det var arkitekt Frode Rinnan som fikk oppdraget med å bygge en ny stadion. Klubbhuset til Sverre ble bygget inn i Rinnans funksjonistiske anlegg. Til de sjette vinterolympiske leker i Oslo i 1952 fikk Rinnan i oppdrag å oppgradere Bislett, og arenaen var blant annet både åpnings- og avslutningsarena under lekene. I 1984-85 ble tribuneanlegg, dusj og garderobes ytterligere modernisert. Det markante klubbhuset ble bygd, og det ble laget en ny presse tribune med glassvegger. Tilbake i 1922 var hele banen

gruslagt. Det ble lagt gress på den indre delen av banen mellom 1935 og 1939, og i 1971 fikk løpebanene kunststoffdekke. Dette ble senere fornyet i 1984. Bislett hadde aldri hatt flere enn seks løpebaner, hvilket var to for lite for å kunne arrangere internasjonale mesterskap. Men for ExxonMobil Bislett Games i 2003 ble det bygd ut to løpebaner til på oppløpssiden, slik at man fikk plass til åtte løpebaner.

NYE BISLETT STADION

I 1994 ble det nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra forskjellige idrettsorganisasjoner, Kulturdepartementet og Oslo Park- og idrettsvesen. Gruppen skulle utrede mulige tiltak for Bislett stadion. Utredningen førte til at Oslo kommune i 1995 inviterte til en konkurranse om ombygging av anlegget. Etter ti år og lang politisk dragkamp om riving eller ombygging av eksisterende stadion, ble det til slutt gitt klarsignal for riving. Den 2. juni 2004 rullet de første anleggsmaskinene inn på Bislett stadion, og et nytt stadion gjenoppsto i løpet av ti måneder. Byggherre var Kultur- og idrettsetaten i Oslo kommune, og dette er trolig verdensrekord i bygging av et stadionanlegg.

REKORDTEMPO

Nye Bislett stadion har nå en kapasitet på ca. 15100 tilskuere. Anlegget oppfyller internasjonale krav til friidrettsanlegg og nasjonale krav til fotballanlegg i eliteserien. Byggingen krevde i alt 10 km prefabrickerte tribunelementer i betong. Elementene ble fraktet med

båt på over 400 billass fra Aalborg i Danmark. Stadionmurene ble støpt ved hjelp av såkalt glideforskalning, noe som reduserte byggetiden drastisk. 100 meter stadionmur med en høyde på 18 meter ble støpt på en uke. En stor del av de gamle stadiontribunene ble knust og benyttet som fyllmasse i grunnen under det nye anlegget. Ved å dreie stadion i nordøstlig retning i forhold til det gamle anlegget optimaliserte man antallet tribune plasser. Samtidig økte man banarealeet fra seks til åtte baner, uten at det verdifulle samspillet med omgivelsene gikk tapt.

DET NYE ANLEGGET

Nye Bislett stadion er tegnet av Arkitektfirmaet C. F. Møller. Utgangspunktet for prosjektets arkitektoniske løsning var ønsket om å bevare det unike forholdet mellom idrettsarenaen og byen. I kraft av stedets bygningsstruktur oppleves nå Bislett stadion som et intimt rom, der veggene ikke dannes av tribuneanlegget, men av den omkringliggende bygningsmassen. Stadion omfatter også to hjørnebygg på henholdsvis Bislett plass og Lørdahls plass, der hjørnebygget på Bislett plass også brukes til andre bydelsrelaterte funksjoner. Hovedtribunen, VIP-området og presseområdene har adkomst med egne innganger fra Lørdahls plass.

MEST BRUKT

Den usikre situasjonen som rådet om Bisletts framtid som arrangør av

internasjonale storstevner, ble avløst av ny optimisme. Og Bislett ble igjen populær som arena for både «hverdag og fest». Skoler, idrettslag og treningsvrigere i alle aldre har strømmet til banen, og stadion har bekreftet sin posisjon som Norges mest brukte idrettsanlegg. En annen stor endringen fra gammel til ny stadion er den nye innendørs løpebanen. Det finnes i dag en 540 meter lang rundbane – i tillegg til sprintstriper mot Bislettgata. Av finansielle grunner ble ikke banen isolert helt rundt da anlegget sto ferdig. Det la imidlertid ingen demper på tilstrømmingen, og periodevis var det flere folk til stede enn det strengt tatt var plass til. I februar 2010 var det igjen tid for å feire på Bislett. Da ble innendørs løpebanen ferdigstilt og isolert helt rundt. For friidretten var dette et eventyr. Det åpnet for treningsmuligheter Oslo aldri tidligere hadde hatt tilgang til. I tillegg til innendørs løpebanen har man også installert tak over hovedtribunen. Dette var sårt tiltrengt, og taket er med på å heve kvaliteten på hele anlegget og åpner for ytterligere muligheter for arrangementer. I tillegg gir det økt komfort for publikum. ■



Bislett stadion. Foto: Eirik Førde, Digitalsport.



” Oppå Bjerke finns det jordbær fine jordbær, raue jordbær hele hagan er full av jordbær, treff en venn og kos deg nå ”

Fritt omskrevet fra Alf Prøysens "Vise for gærne jinter"

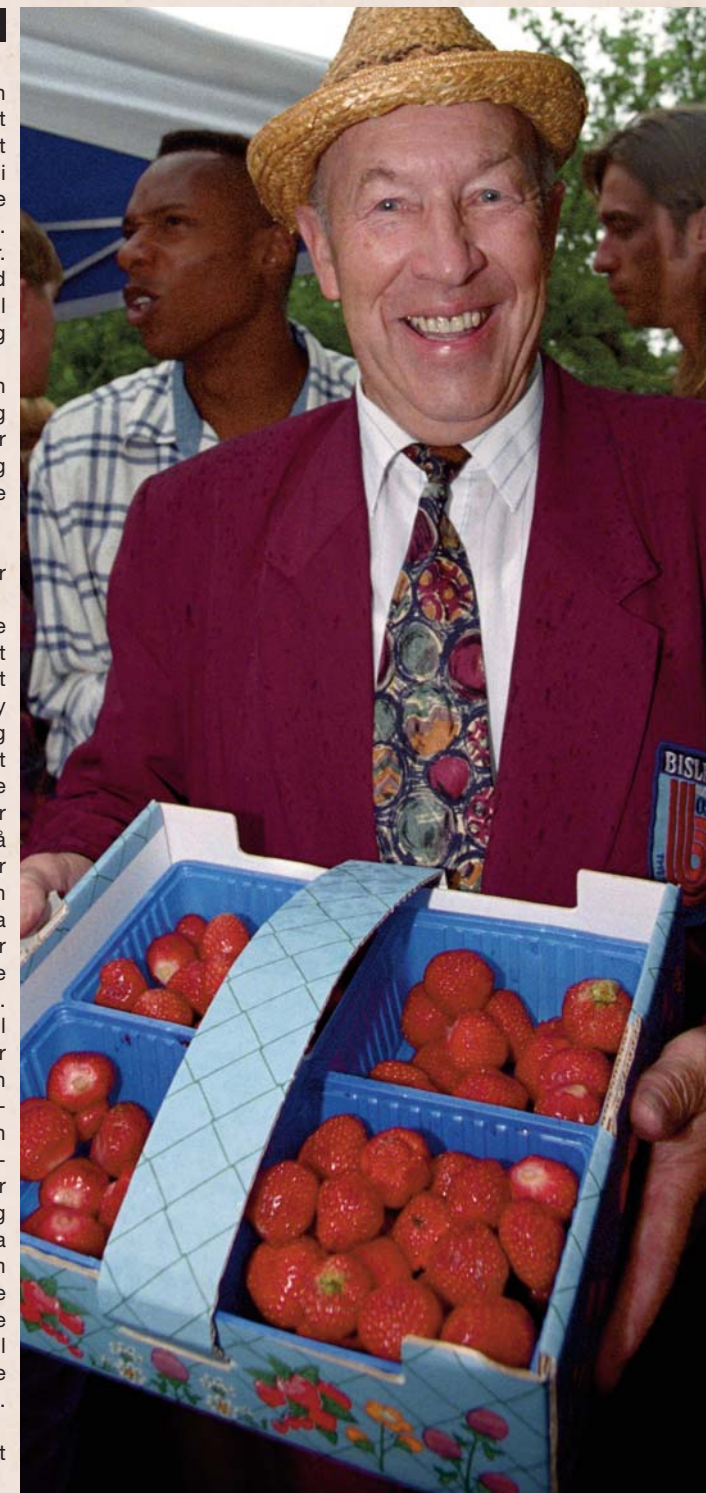
- Det begynte i 1966, minnes Ron Clarke. Det som kanskje skulle bli det beste kjennemerke for Bislett Games. Da som nå. Innaskjærs og i utlandet. Jordbær i hagan til Arne Haukvik i Økernveien på Bjerke. Senere i rådhus og ambassader. Men ingen av oss som har opplevd hagan til Arne, kommer noen gang til å glemme den. Jordbær, sukker og fløte. Og is. Og masse ærlig varme.

- I 1966 ble jeg og min kone Helen invitert hjem til Arne på middag kvelden før stevnet. Med oss var også en gjeng fra New Zealand. Jeg husker at Arnes kone Ingrid spurte Helen hva jeg likte, og hun svarte:

- Jordbær.

Alt har sin opprinnelse. Og slik var denne festen født. Takk, Ron.

- I årene som fulgte kom flere og flere utøvere til selskapet. Det ble servert mer og mer jordbær. Og etter hvert var verdens mest kjente jordbærparty et faktum, sier Clarke. Selv husker jeg mitt første jordbærparty som om det var i går. Ikke det at jeg kan tidfeste det med eksakt år siden jeg aldri har vært god på å huske slikt, men det å bli invitert hjem til Arne kvelden før kvelden var noe helt spesielt for en lokaljournalist fra Drammen. Og da betyr det ikke så mye om det var 1982 eller 1983. På den tida kom ikke invitasjonene som pdf i en e-post. Plutselig sto Arne i døra i lokalene til avisa Fremtiden på Åssiden utenfor Drammen. Han visste hvordan han skulle skape engasjement og oppmerksomhet rundt Bislett Games i en tid da telefonen var det eneste alternativet til personlig oppmøte. For Arne kom selv, med blazer og stråhatt. Og plakater så vi kunne ta bilde av ham. Og med startlister som hadde lokale innslag slik at du skulle skrive noen linjer og markedsføre stevnet. Og med invitasjonen. Til jordbær i hagan. Bare Arnardo gjorde noe tilsvarende. Personlig oppmøte. PR rundt sirkuset man regisserte. De hadde hver sin manesje, men det fungerte.



En slik invitasjon var noe du den gangen mottok med ærbødighet. Vi hadde én TV-kanal og én radio-kanal, internett var ikke i ordlista, og ingen kunne se det de ønsket på YouTube. Og for en halvgod høydehopper og sportsjournalist var det stort å bli invitert til noe av det største du kunne oppleve den gangen. Bislett Games og kvelden før kvelden. I hagan til Arne var alle tilgjengelige. For oss i pressen var det like gjevt som det nå er for en liten unge å bli sluppet fritt løs i godtebutikken. Men dette var før verdensstjerner ble møtt med Justin Bieber-tilstander. Man spurte høflig - og fikk høflige svar. Av alle. Og etter hvert som mange av de store stjernene kom fra det afrikanske kontinentet, var det alltid spennende om noen kunne hjelpe deg med noen sitater. Du var aldri så velkommen som hjemme hos Arne og Ingrid. Etter hvert vokste tilstelningen slik at det var det fullkomne parkeringskaos i hele bydelen da verden skulle spise små røde bær på Bjerke, og bussing fra Oslo Plaza ble en nødvendighet. Da Bislett Alliansen gikk inn i et nytt millennium ble Arne syk, og 2000 var siste gang vi hadde gleden å være hjemme hos ham. To år senere tok vi avskjed med mannen med stråhatten. 76 år gammel døde han den 21. august 2002. Da hadde jordbærpartiet i to år hatt tilhold i Oslo rådhus. Senere har det blitt avholdt i både den britiske og russiske ambassaden. Men minnene om hagan til Arne, og røde friske bær, vil leve videre blant oss som fikk oppleve det. Vi avslutter med Geir Moens ord:

- Dette jordbærpartiet har også satt en standard som mange arrangerer etter hvert prøvde å følge, men aldri klarte å kopiere. Det har blitt et evig minne om mannen med stråhatten. Et verdig minne. Og et varemerke å ta vare på og videreføre. ■

Kommentar: Morten Olsen.

Arne Haukvik, med jordbær, stråhatt og blazer. / Arne Haukvik, with strawberries, straw hat and blazer. Foto: Tone Georgsen, NTB Scanpix

Hansen & Hoen om årene med rekorder...

Svein Arne Hansen har hatt en rolle i ExxonMobil Bislett Games siden Bislett Alliansen så dagens lys i 1965 og Ron Clarke tjuvstartet det hele tidligere på året.

Steinar Hoen har ikke vært med like lenge, men fra 2006 til 2010 var han assistent for Hansen. Og de siste fire årene har han ledet showet.

Her deler de sine subjektive opplevelser...

Svein Arne Hansen topp 10 fra 1965 til 2014: - Dette husker jeg best

- 1) Tre verdensrekorder i mitt første stevne som Meet Director. Ingrid Kristiansen på 10 000 meter med 30.59,42. Said Aouita på 5000 meter med 13.00,40. Steve Cram på en engelsk mil med 3.46,32. Ved midnatt måtte vi be folk om å gå hjem for vi hadde ikke mer å by på (27.07.1985).
- 2) Ron Clarkes verdensrekord på 10 000 meter på 27.39,4, med meg som startordner for feltet (14.07.65).
- 3) Sebastian Coe setter sin første av i alt fire verdensrekorder på Bislett med 1.42,4 på 800-meteren (05.07.1979).
- 4) Ingrid Kristiansen setter verdensrekord på 10 000 meter med 30.13,74. Jeg sto sammen med hennes trener Johan Kaggstad på indre bane. Det var umulig å snakke sammen. Vi hørte ikke hverandre på grunn av publikums elleville jubel (05.07.1986).
- 5) Haile Gebrselassie setter verdensrekord på 10 000 meter med 26.31,32 foran et fullsatt Bislett Stadion (04.07.1997).
- 6) William Sigei setter verdensrekord på 10 000 meter med 26.52,23. Kvelden byr også på fem norske rekorder: Hanne Haugland 1,97 i høyde, Vebjørn Rodal 1.43,50 på 800 meter, Monica Grefstad 13,09 på 100 meter hekk, Geir Moen 20,40 på 200 meter og Steinar Hoen 2,35 i høyde. Det var på mange måter starten på en æra for norsk friidrett (22.07.1994).
- 7) Trine Hattestad avslutter Bislett-karrieren med 69,48 og verdensrekord i spyd (28.07.2000).
- 8) Sebastian Coe setter verdensrekord på 1000 meter med 2.13,4, og Steve Ovett følger opp med verdensrekord på en engelsk mil med 3.48,8. «The World Record Track» var født (01.07.1980).
- 9) Henry Rono setter verdensrekord på 3000 meter med 7.32,1. Tusen dollar i bonus var det som skulle til (27.06.1978).
10. - Usain Bolt ankommer Bislett stadion i Il Tempo Gigante (07.06.2012).

Steinar Hoen topp 5 fra 2006 til 2014:

- Dette husker jeg best

- 1) Usain Bolts entré i Il Tempo Gigante, med påfølgende seier over Asafa Powell på 100-meteren og ny banerekord på 9,79 (07.06.2012).
- 2) Den første verdensrekorden som jeg var med og planla. Meseret Defar på 5000 meter med 14.16,63 (15.06.2007).
- 3) Den andre verdensrekorden jeg var med og planla. Tirunesh Dibaba på 5000 meter med 14.11,15. Rekorden står fortsatt (06.06.2008).
- 4) Usain Bolt setter stadionrekord på 200 meter med 19,79 i et ufyselig regnvær (13.06.2013).
- 5) David Rudisha og Abubaker Kaki Khamis sin fantastiske duell på 800 meter som endte med seier til Rudisha på 1.42,04. Dette er fortsatt stadionrekord. Kaki fikk 1.42,23 - den gang den beste tiden oppnådd på distansen som ikke holdt til seier i løpet. (04.06.2010).

Bislett Games til HELE verden



Ola Fagerheim has produced ExxonMobil Bislett Games for NRK since 2001. Foto: Dagfinn Limoseth, Digitalsport.



På 70-tallet var Bislett Alliansen redd for at TV-sendinger fra Bislett Games ville gå ut over billettsalget. I dag går sendingene fra Diamond League-sirkuset til rundt 100 kanaler i 140 land.

- TV var ikke en del av stevnet i de første årene, skriver styreleder Arne Kvalheim i sin velkomsthilsen foran i dette bilaget.
- Arne Haukvik og styret i Bislett Alliansen følte, og var redde for, at TV-sendinger ville ha negativ innvirkning på billettsalget.
- Men i 1974 sendte det amerikanske TV-selskapet ABC live fra Bislett til sine seere i USA. Stevnet var en del av det populære programmet ABC Wide World of Sports.
- I dag er situasjonen en annen.
- ExxonMobil Bislett Games er et av de idrettsarrangementene i Norge som når et størst publikum ute i verden, skriver han.

OVER 600 TIMER
Tallene vi har fått fra IMG, som formidler de internasjonale rettighetene for Diamond League, viser at den internasjonale sendeflata fra Bislett Games de siste årene har ligget mellom 200 og 900 timer, med 891 timer i 2013 og 593 i 2014. Få andre arrangementer i Norge kan vise til samme flatetall.

- Bislett Games er en stor, omfattende og kompleks produksjon, sier Ola Fagerheim. Siden 2001 har den rutinerte sportsproduseren i NRK sørget for at verden har fått de bildene de har ønsket fra «The World Record Track».
- Det er vanskelig å estimere seertall fra et slikt arrangement, men friidrett er stort på TV og Bislett Games stort i friidrettsammenheng, sier han.

- DYRE MINUTTER
- Det er et omfattende apparat som skal til for å lage en sending fra et slikt arrangement, sier han.
- Sist sommer brukte vi 35 kameraer til å formidle de to timene. Jeg bruker å si at det nok er en av de dyreste produksjonene vi har hvis du ser på kostnaden per sendeminutt.
- I kompleksitet kan du sammenligne det med å produsere fire fotballkamper samtidig. Du må jo ha kameraer på alle øvelser i alle øvelsesgrupper. Løp, hopp og kast foregår jo parallelt. Jobben er også å binde alt sammen slik at det blir god TV.
- Stort sett har det gått greit. De største utfordringene jeg kan huske har vært knyttet til streik, lynnedslag rett før starten på sendingen med ditto strømproblemer og eventuelt dårlig vær som har skapt komplikasjoner. Men det har alltid løst seg før sending, sier han.

SAMME HISTORIE
Det er mye som har forandret seg siden de første TV-bildene ble sendt fra Bislett.
- I de årene jeg har produsert har det kommet en del nye tekniske løsninger og elementer, men selve produksjonen har ikke endret seg så mye.

- Men det er klart at utviklingen av slow motion-kameraer, spesialutstyr, virtuell grafikk, kameravaiere over banen og slike ting er med på å gjøre sendingene enda mer omfattende.
- Selv om vi i bunn og grunn forteller den samme historien som før, sier han. ■

Bislett på TV i 2014

- Totalt sett ligger det på rett under 100 kanaler som sender Diamond League i ca. 140 land, sier Ann Schröder i IMG som formidler de internasjonale rettighetene til Diamond League.

- Majoriteten av de som har rettighetene sender alle stevnene, og du kan nok si at 90 prosent viser alt, sier hun.
- Her følger en oversikt over hvilke stasjoner som sendte ExxonMobil Bislett Games i 2014. I oversikten er enkelte kanaler lagt inn under hovedkanalen, og for Afrikas del ligger de under «CAfrica» da det er svært vanskelig å få eksakte tall fra den regionen:
Andorra: Canal+, **Belgia:** BE TV og VRT, **Bosnia og Herzegovina:** Arena TV, **Bulgaria:** Modern Times Group Bulgaria, **Kroatia:** Arena TV, **Tsjekkia:** RepublicCeska televize, **Danmark:** Viasat, **Finland:** MTV3,

Frankrike: Al Jazeera Sports France, **Hellas:** NET, **Ungarn:** DIGI Sport, **Island:** 365 Media, **Irland:** BBC, **Italia:** Fox International, **Luxembourg:** BE TV, **Makedonia:** Arena TV, **Montenegro:** Arena TV, **Nederland:** Sport 1, **Norge:** NRK, **Polen:** Polsat TV, **Portugal:** Sport.TV, **Romania:** DIGI Sport, **Russland:** NTV, **Serbia:** Arena TV, **Slovakia:** Ceska televize, **Slovenia:** Arena TV, **Spania:** Canal+, **Sverige:** SVT, **Tyrkia:** NTV Spor (TUR), **Ukraina:** X Sport, **Storbritannia:** BBC, **Pan Africa:** Cafrica (AFR) og SuperSport, **Sør-Afrika:** SuperSport, **Kina:** CCTV, **Japan:** Wowow, **New Zealand:** SKY NZ, **Pan Asia:** Eurosport Asia Pacific, **Brasil:** BandSports, **Jamaica:** TV Jamaica, **Mexico:** Sky og TVC, **Israel:** Chariton Sport, **Pan Middle East:** Abu Dhabi Media, Al Jazeera og Dubai Media, **USA:** Universal Sports (WCSN). ■

Ikke bare for ELITEN

Bislett Alliansen arrangerer ikke bare ExxonMobil Bislett Games. De tre klubbene BUL, Vidar og Tjalve samarbeider også, og har samarbeidet, om en rekke andre arrangementer.

RACE AGAINST MALARIA er en bedriftstafett som Bislett Alliansen har arrangert i samarbeid med Røde Kors og ExxonMobil siden 2011. Stafetten har vært arrangert i Spikersuppa, men vil fra 2015 bli arrangert på Bislett i forbindelse med ExxonMobil Bislett Games. Stafetten er på åtte etapper – hver på 200 meter. Startavgiften på 50 000 kroner per lag går uavkortet til Røde Kors' malariearbeid. Kjente sikkelsere som Usain Bolt og Carl Lewis har bidratt i forbindelse med starten og premieutdelingen.

KK-MILA er et 5/10 kilometer langt mosjonsløp for jenter som Bislett Alliansen arrangerer i samarbeid med bladet KK. I 2011 samlet det 882 løpere på 5 km og 1218 på 10 km, mens tallene for de tre siste årene har vært henholdsvis 1309/1528, 1851/2542 og 2335/3243.

BISLETT-MILA er et annet BA-arrangement og har vært arrangert

sporadisk siden 1979. Løpet er et 10.000 meter langt baneløp der du får en unik mulighet til å oppleve 25 runder på legendariske Bislett stadion. Løpet samlet 482 løpere i 1979, mens tallet de øvrige årene har vært 2005: 310, 2006: 157, 2013: 134 og 2014: 163. Løpet inngår i ExxonMobil Bislett Games-uka.

DONALD DUCK GAMES er et friidrettsstevne for jenter og gutter mellom 10 og 13 år og arrangeres i forbindelse med ExxonMobil Bislett Games. Stevnet inngår i ExxonMobil Bislett Games-uka, og i tillegg til at du selv kan konkurrere, får du billetter til ExxonMobil Bislett Games og kan delta på innmarsjen i forbindelse med åpningen av stevnet. Donald Duck Games har vært arrangert siden 2009.

BARNAS BISLETTDAG var nytt i 2014. Tidligere het det Donald Duck Familiedag og samlet ca. 800 barnefamilier. Her har barn i alle aldre blant annet muligheten til å prøve friidrettsøvelser, få veiledning fra

kjente friidrettsutøvere samt prøve seg på aktivitetsløypen der alle får morsomme premier. Arrangementet inngår i ExxonMobil Bislett Games-uka.

SENTRUMSLØPET er et tradisjonsrikt arrangement i Oslos gater. Arrangør er BA-klubben BUL, men i 1999 var det Bislett Alliansen som var arrangør. Det året samlet løpet 5000 deltakere.

JENTEBØLGEN var et landsomfattende arrangement som Bislett Alliansen startet opp i 1993. Jentebølgen var et fem kilometer langt mosjonsløp for jenter i alle aldre som ble arrangert rundt om i landet. Jentebølgen i regi av Bislett Alliansen ble lagt ned 1. januar 2013, men det arrangeres fortsatt Jentebølger i lokal regi flere steder.

OSLO MARATON eies og drives i dag av BA-klubben Vidar, men fra 1981 til 2000 ble arrangementet driftet av Bislett Alliansen. I 1981 deltok 2600 løpere, mens rekorden i

- 1) Donald Duck Games-utøverne marsjerer inn under ExxonMobil Bislett Games i 2009 / The Donald Duck Games parade in 2009. Foto: Anders Hoven, Digitalsport
- 2) Carl Lewis fyrer av startskuddet for Race Against Malaria i 2014. Carl Lewis starts the Race Against Malaria in 2014. Foto: Eirik Forde, Digitalsport
- 3) Barnas Bislettdag. Foto: Bislett Alliansen.
- 4) KK-mila. Foto: Bislett Alliansen.

BA-regi for de forskjellige distansene kom i 1994 med 14 200 påmeldte. Etter at løpet ble lagt på is på grunn av liten interesse i 2003, tok Vidar opp arrangementet i 2004, og de forskjellige distansene samler nå godt over 20 000 deltakere. ■

Race Against Malaria

– et trekantsamarbeid mellom ExxonMobil, Bislett Alliansen og Røde Kors.



Bedriftsstafetten Race Against Malaria arrangeres hvert år i forbindelse med ExxonMobil Bislett Games. Takket være inntektene fra Race Against Malaria har Røde Kors delt ut mer enn **46 000 myggnett** og sørget for at over **82 000 personer** har fått beskyttelse mot malaria og opplæring i malariaforebyggende tiltak.

Sammen i kampen mot malaria!

Tusen takk til alle lag som har deltatt i Race Against Malaria!

Du kan også bidra

**– send en sms med kodeord «malaria» til 2272
og gi 50 kroner til Røde Kors.**

ExxonMobil



Røde Kors 175 år
Til stede - nær deg